

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Trepkou ve věci

žalobce:

P S narozený dne
bytem
adresa pro doručování
zastoupený advokátkou JUDr. Martinou Mervartovou, Ph.D.
sídlem Václavské náměstí 11, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Česká Republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 5 324 703,50 Kč s příslušenstvím a 970 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Řízení se v části, ve které žalobce požadoval zaplacení částky 419 703,50 Kč, zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 419 703,50 Kč za dobu od 2. 8. 2019 do 8. 10. 2019, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 255 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 255 000 Kč od 2. 8. 2019 do zaplacení, to vše do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žaloba se v části, ve které žalobce požadoval zaplacení částky 4 650 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částek

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Kudrnová

5 324 703,50 Kč od 31. 7. 2019 do 1. 8. 2019,

4 650 000 Kč od 2. 8. 2019 do zaplacení,

zamítá.

- V. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 70 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 70 000 Kč od 6. 3. 2020 do zaplacení, to vše do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žaloba se v části, ve které žalobce požadoval zaplacení částky 900 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částek 970 000 Kč od 29. 7. 2019 do 5. 3. 2020, 900 000 Kč od 6. 3. 2020 do zaplacení, zamítá.
- VII. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 103 478 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Martiny Mervartové, Ph.D., advokátky, sídlem Václavské náměstí 11, 110 00 Praha 1.
- VIII. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení částku 420 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 19. 8. 2019 domáhal na žalovaném zaplacení částky 5 324 703,50 Kč s příslušenstvím jako náhrady škody a nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním.
2. Žalobce uvedl, že dne 26. 9. 2013 došlo k zahájení úkonů trestního řízení proti žalobci ve věci podezření ze spáchání zvláště závažného zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, kterým měl způsobit Bytovému družstvu [REDAKCE] (dále jen „BD [REDAKCE]“) škodu v minimální výši 14 222 523,38 Kč. Dne 3. 12. 2015 byla podána obžaloba proti žalobci a panu M [REDAKCE] Š [REDAKCE]. Trestní stíhání bylo ukončeno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „KS HK“) ze dne 27. 11. 2017, který zprostil žalobce obžaloby. Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce odvolání, které však bylo zamítnuto usnesením Vrchního soudu v Praze (dále jen „VS Praha“) ze dne 15. 8. 2018. Zprošťující rozsudek KS HK tak nabyl právní moci dne 15. 8. 2018.
3. V důsledku předmětného trestního stíhání vznikla žalobci jednak škoda, jednak nemajetková újma. Pokud jde o škodu, jedná se o částku ve výši 252 103,50 Kč, kterou žalobce zaplatil na nákladech obhajoby svému obhájci, a dále o částku 72 600 Kč, kterou žalobce vynaložil na vypracování znaleckého posudku č. [REDAKCE] Ing. Arch. Musálka. Znalecký posudek byl nezbytným důkazem k prokázání nevinu žalobce a pro vyvrácení verze obžaloby opírající se o znalecký posudek znalce Ing. Michálka. Žalobci tak vznikla škoda v celkové výši 324 703,50 Kč.
4. Pokud jde o nemajetkovou újmu, žalobce uvedl, že trestní řízení trvalo celkem 5 let. Po celou dobu řízení byl žalobce vystaven enormnímu tlaku, a to jak s ohledem na výši tvrzené škody (cca 14,5 mil. Kč), tak s ohledem na medializaci celého případu. Žalobce byl veřejně před vynesením konečného rozsudku opakovaně označován za pachatele tvrzeného trestného činu v několika lokálních denících. Stejně tak se stalo i v rámci reportáže České televize a v pořadu Očima Josefa Klímy na TV Prima. Tato veřejná medializace vedla k tomu, že žalobce byl opakovaně verbálně a v jednom případě i fyzicky napadán ze strany některých osob a očerňován. Rovněž došlo k zapálení automobilu M.Š. [REDAKCE], který byl rovněž s žalobcem obviněn a následně viny zproštěn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Kudrnová

Motiv a pachatelé tohoto činu nebyli do dnešního dne zjištěni, nicméně souvislost s předmětným trestním stíháním je dle žalobce zřejmá. I tato událost měla zásadně negativní vliv na život žalobce a jeho celé rodiny. Popsaná neblahá situace dopadla jak do osobní sféry žalobce, tak jeho rodiny. V průběhu trestního řízení došlo k poškození vztahů žalobce jak v rámci jeho rodiny, tak s jeho známými a přáteli, kteří nechtěli být spojováni s osobou, která měla „okrádat již jednou okradené“. I přestože opravdoví přátelé žalobci věřili, trestní řízení a zejména prezentace v médiích vyvolávala i v nich pochybnosti a narušila důvěru ve vztahu k žalobci. Tato sociální izolace se projevovala také i v zaměstnání žalobce, kdy mnohé osoby s žalobcem ze shora uvedených důvodů vůbec nechtěly jednat a tato situace navíc do určité míry nadále přetrvává, neboť s ohledem na nedůvěru části veřejnosti ve výsledky vyšetřování, resp. soudní rozhodnutí a zejména s ohledem na negativní medializaci osoby žalobce, jsou mnohé osoby nadále přesvědčeny o vině žalobce a v tomto smyslu s ním jednají i nadále. Dále žalobce uvedl, že mu byly v rámci vyšetřování zablokovány bankovní účty u Komerční banky, ze kterých žalobce do té doby prováděl pravidelné platby, a rovněž byly zablokovány všechny nemovitosti ve vlastnictví žalobce uvedené v usnesení KS HK ze dne 13. 12. 2018, se kterými nemohl žalobce nakládat až do prosince 2018, kdy došlo ke zrušení zajištění (usneseními KS HK ze dnů 11. a 13. 12. 2018). Nemožnost nakládat s nemovitostmi a s bankovními účty trvala po celou dobu trestního stíhání a byla zrušena až po nabytí právní moci zprošťujícího rozsudku. I tato skutečnost měla závažný negativní vliv na ekonomickou situaci žalobce a jeho rodiny, zejména s přihlédnutím k výši nákladů vynakládaných v průběhu řízení na obhajobu a též k tomu, že manželka žalobce byla na rodičovské dovolené a žalobce měl hypoteční úvěr na nemovitosti. Žalobce musel provádět platby v hotovosti a půjčovat si od rodičů. S ohledem na popsanou dlouhotrvající újmu, která je navíc nevratná, způsobenou orgány státní moci předmětným nezákonným trestním stíháním žalobce, a to jak v podobě snížené kvality života po dobu trestního stíhání v délce trvání 5 let (medializace kauzy, ztráta důvěry v osobním životě, v zaměstnání, zákaz dispozice s vlastním majetkem), tak v podobě rozvrácených vztahů žalobce s jeho rodinou a přáteli, dále v podobě poškození dobré pověsti žalobce, jejíž náprava je z velké míry nemožná, požadoval žalobce poskytnout náhradu nemajetkové újmy, a to ve výši 5 000 000 Kč, tj. 1 000 000 Kč za každý započatý rok trvání trestního řízení. S ohledem na povahu trestní věci, kdy mu obžalobou bylo kladeno za vinu, že způsobil škodu ve výši přes 14 222 523,28 Kč a insolvenční správce uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 18 629 874 Kč, a dále s ohledem na míru způsobené újmy a závažnost zásahu do svého života považoval žalobce takto stanovenou výši náhrady za zcela přiměřenou.

5. Požadavky na náhradu uvedené škody a nemajetkové újmy žalobce uplatnil u žalovaného dne 30. 1. 2019. Žalovaný však vyjma výzvy k doplnění ze dne 3. 6. 2019, na kterou žalobce reagoval dne 12. 6. 2019, uplatněné nároky nijak nevyřídil. Podanou žalobou se tak žalobce domáhal zaplacení částky 5 324 703,50 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 31. 7. 2019 do zaplacení.
6. Žalovaný žalobou uplatněný nárok neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný potvrdil, že u něho žalobce dne 1. 2. 2019 (žádostí ze dne 30. 1. 2019) uplatnil z důvodů uvedených v žalobě požadavky na zaplacení částky celkem 5 324 703,50 Kč, k projednání žádosti došlo dne 3. 10. 2019. Žalovaný přiznal žalobci náhradu nákladů obhajoby v plné výši, tj. v částce 324 703,50 Kč, a dále konstatoval, že v předmětném trestním řízení bylo vůči žalobci vydáno nezákonné rozhodnutí, za což se žalobci omluvil, a přiznal žalobci na náhradě nemajetkové újmy částku 95 000 Kč. Celkovou částku ve výši 419 703,50 Kč žalovaný poukázal na účet žalobce dne 4. 10. 2019. Po stručné rekapitulaci průběhu trestního stíhání (usnesením ze dne 18. 6. 2015 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro spáchání zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a rozsudkem KS HK, který nabyl právní moci dne 15. 8. 2018, byl žalobce obžaloby v plném rozsahu zproštěn) žalovaný namítl, že žalobce při výpočtu výše požadovaného zadostiučinění vychází z mylného závěru, že jeho trestní stíhání trvalo 5 let. Trestní stíhání trvalo od vydání usnesení o zahájení trestního stíhání do nabytí právní moci zprošťujícího rozhodnutí, tj. 38 měsíců, období před zahájením trestního stíhání a

po nabytí právní moci zprošťujícího rozhodnutí nelze brát v potaz z důvodu absence příčinné souvislosti mezi vydáním nezákonného rozhodnutí, tj. usnesením o zahájení trestního stíhání, a vznikem nemajetkové újmy. Pokud jde o žalobcem uvedenou otázku medializace případu, odkázal žalovaný na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (dále jen „NSČR“) sp. zn. 30 Cdo 4280/2011, dle kterého k tíži státu mohou jít případné excesy orgánů činných v trestním řízení, jakož i jejich případný podíl na medializaci nebo komentáře, které by výslovně či nepřímou narušovaly princip presumpce nevinny, avšak nikoliv medializace jako taková, pokud se na ni stát výše uvedeným způsobem nepodílel, ani případné porušování principu presumpce nevinny jakožto jedné ze základních zásad trestního řízení sdělovacími prostředky. S ohledem na uvedené považoval žalovaný na základě provedeného šetření k průběhu trestního řízení za adekvátní výši peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu částku 2 500 Kč za 1 měsíc trestního stíhání, tj. částku 95 000 Kč za 38 měsíců.

7. Žalobce k obraně žalovaného potvrdil, že mu žalovaný přiznal částku v celkové výši 419 703,50 Kč a tuto uhradil, kdy následně učinili účastníci nesporným, že k úhradě došlo dne 8. 10. 2019. Při jednání konaném dne 1. 7. 2020 vzal žalobce v rozsahu zaplacené částky svou žalobu částečně zpět. Pokud jde o nemajetkovou újmu, žalobce namítl, že žalovanému již v rámci předběžného projednání zaslal čestná prohlášení, ze kterých vyplývá, jak vše žalobce v té době vnímal, a je z nich i patrné, jaký dopad má trestní věc do života žalobce dnes. Žalobce chápe, že povolání novinářů je svobodné, stejně tak reportérů, nicméně tyto osoby právě díky zásahu státu – trestnímu stíhání žalobce, celou záležitost veřejně komentovaly, vyjadřovaly se k ní a je zřejmé, že pokud je někdo trestně stíhán, měly by zde existovat důkazy takový postup odůvodňující. V posuzovaném případě, ale od samého počátku trestního stíhání žádné relevantní důkazy odůvodňující trestní stíhání žalobce neexistovaly, žalobce se díky následné medializaci dostával do velmi pro něho stresující situace a bohužel ani po zprošťujícím rozsudku soudu má na něho trestní stíhání velký dopad. Skutečnost, že byl žalobce trestně stíhán, je chybou státu a částku 95 000 Kč žalobce nepovažuje za dostatečnou s ohledem na újmu, kterou mu stát nezákonným trestním stíháním způsobil.
8. Další žalobou došlo soudu dne 10. 1. 2020 a vedenou původně samostatně pod sp. zn. [REDAKCE] se žalobce domáhal na žalovaném zaplacení částky 970 000 Kč s příslušenstvím jako náhrady nemajetkové újmy způsobené dalším nezákonným trestním stíháním.
9. Žalobce uvedl, že usnesením ze dne 19. 8. 2015 bylo zahájeno jeho trestní stíhání, následně byl žalobce obžalován a probíhalo hlavní líčení u Okresního soudu v Pardubicích (dále jen „OS Pardubice“). OS Pardubice rozsudkem ze dne 27. 6. 2016 uznal žalobce vinným ze spáchání zločinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písmene d) trestního zákoníku a uložil mu nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 3 let a 6 měsíců se zařazením do věznic s ostrahou. Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání a KS HK usnesením ze dne 5. 10. 2016 rozsudek soudu prvního stupně v celém rozsahu zrušil a věc vrátil státnímu zástupci k došetření. Následně byla státním zástupcem dne 28. 6. 2017 podána k OS Pardubice nová obžaloba s totožnou právní kvalifikací. OS Pardubice usnesením ze dne 24. 8. 2017 věc opětovně vrátil státnímu zástupci k došetření. Státní zástupce následně dospěl k závěru, že trestní stíhání žalobce je nepřijatelné z důvodu překážky věci již pravomocně rozhodnuté, a to s ohledem na shora uvedená rozhodnutí vydaná v trestní věci vedené vůči žalobci a M.Š. [REDAKCE] u KS HK. Okresní státní zastupitelství v Pardubicích (dále jen „OSZ Pardubice“) tak usnesením ze dne 30. 4. 2019, které nabylo právní moci dne 29. 7. 2019, trestní stíhání žalobce zastavilo.
10. Pokud jde o nemajetkovou újmu, žalobce uvedl, že trestní řízení trvalo celkem 4 roky, počínaje od 19. 8. 2015 do 29. 7. 2019. Po celou dobu tohoto stíhání byl žalobce vystaven enormnímu tlaku, což mělo zásadně negativní vliv na jeho život. Celá neblahá situace negativně dopadla jak na žalobce, tak na jeho rodinu. V úvahu je rovněž nutné vzít skutečnost, že žalobce byl soudem prvního stupně nespravedlivě odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 3 let a 6 měsíců. Tato skutečnost pochopitelně zásadně zvýšila míru tlaku na psychický stav žalobce

a jeho blízkých a zejména vedla i k poškození vztahů žalobce jak v rámci rodiny, tak s jeho známými a přáteli. Pokud by navíc žalobce z obavy z vyššího trestu (příčemž horní hranice u předmětného zločinu činila až 8 let) a zejména s ohledem na negativní zkušenost se soudem prvního stupně a jeho nespravedlivé rozhodování došel k závěru, že v předmětném trestním řízení nepodá odvolání, skutečně by jednání orgánů činných v trestním řízení a rozhodnutí soudu vedlo k tomu, že by, ač nevinný, nastoupil a vykonal trest v podobě odnětí svobody. To by nepochybně mělo zásadní a neodstranitelné dopady na jeho následný život. Dále žalobce zdůraznil, že vůči němu byla vedena dvě trestní stíhání pro údajně dvě věci, přičemž v této posuzované trestní věci byl nejprve odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a následně z důvodu věci nakonec dříve pravomocně skončené (druhé trestní věci) bylo posuzované trestní stíhání zastaveno. Žalobce obě trestní stíhání vnímá jako zásadně nespravedlivá, nemůže jít k jeho tíži, že policejní orgán vedl dvě samostatná trestní stíhání. Od samého počátku byla tato skutečnost policejnímu orgánu známa a mohl věc spojit od samého začátku, což se ale nestalo. Naopak ze strany orgánů činných v trestním řízení došlo k několika zásadním pochybením, a to jak ze strany policie, státního zástupce, tak dokonce ze strany OS Pardubice, který dokonce vydal odsuzující rozsudek. Žalobce opakovaně poukazoval na skutečnost, že trestní stíhání je nepochopením fungování družstva, že se ničeho nedopustil. Žalobce není odpovědný za postup orgánů činných v trestním řízení, naopak se cítí jimi velmi poškozen. Pardubice nejsou velké město a skutečnost, že je žalobce trestně stíhán a že byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, se velmi rychle mezi lidmi po městě rozšířila. Žalobce celou situaci neblaze nesl, záměrně nechodil ven, neustále byl ve stresu. Takto vzniklou nemajetkovou újmu požadoval žalobce nahradit v penězích, a to částkou ve výši 1 000 000 Kč, kterou s ohledem na míru způsobené újmy a závažnost zásahu do svého života považoval za zcela přiměřenou výši odškodnění.

11. Požadavek na zaplacení takto vyčíslené náhrady nemajetkové újmy (spolu s požadavkem na náhradu škody v podobě vynaložených nákladů obhajoby) žalobce uplatnil u žalovaného žádostí doručenou dne 5. 9. 2019. Žalovaný věc vyřídil stanoviskem ze dne 11. 12. 2019, ve kterém žalobci (vedle náhrady nákladů obhajoby) přiznal náhradu nemajetkové újmy ve výši 30 000 Kč. Žalovaný přiznal za 1 měsíc částku 2 500 Kč a zohlednila pouze období od 15. 8. 2018 do 29. 7. 2019, tedy pouze za část doby, po kterou trestní stíhání u OS Pardubice pokračovalo po pravomocném skončení trestního stíhání u KS HK. Dle žalovaného se oba případy časově shodují a také se údajně shodují i tvrzené zásahy prokazující vznik nemajetkové újmy. S takto koncipovanou náhradou nemajetkové újmy žalobce nesouhlasil. Nerozporoval, že spolu trestní stíhání vedená u KS HK a OS Pardubice věcně souvisela, resp. souvisela s činností žalobce coby předsedy BD [REDAKCE] kdy trestní stíhání u OS Pardubice bylo skončeno z důvodu pravomocného ukončení trestního stíhání u KS HK. Nicméně nesouhlasil s tím, aby v rámci přiznání nemajetkové újmy z trestního stíhání u OS Pardubice bylo odkazováno na předchozí trestní věc, neboť zde posuzované trestní stíhání bylo vedeno odděleně, jiným způsobem a došlo zde i k zásadnímu nepochopení ze strany soudu, který žalobce odsoudil k trestu odnětí svobody. Naopak skutečnost, že byla vedena dvě samostatná trestní stíhání, způsobila žalobci větší újmu, neboť se jím musel paralelně bránit, a tento fakt byl vnímán velmi negativně. Žalobce byl v očích veřejnosti vnímán jako osoba, se kterou je vedeno několik trestních věcí. S ohledem na nevratnou újmu způsobenou orgány státní moci předmětným trestním stíháním a nepravomocným odsouzením, a to jak v podobě snížené kvality života po dobu vyšetřování v délce 4 let, tak rozvrácené vztahy žalobce s jeho rodinou a přáteli a poškození dobré pověsti žalobce, žalobce nesouhlasil s přiznáním náhrady nemajetkové újmy ve výši 30 000 Kč, kterou považoval za velmi nedostatečnou k povaze a průběhu celé trestní věci. Podanou žalobou se tak žalobce domáhal zaplacení částky 970 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 29. 7. 2019 do zaplacení.
12. Žalovaný ani tento žalobou uplatněný nárok neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný potvrdil, že u něho žalobce dne 5. 9. 2019 (žádostí ze dne 2. 9. 2019) uplatnil z důvodů uvedených v žalobě mj. požadavky na zaplacení částky 1 000 000 Kč jako náhrady nemajetkové

újm, k projednání žádosti došlo dne 11. 12. 2019. Žalovaný konstatoval, že v předmětném trestním řízení u OS Pardubice bylo vůči žalobci vydáno nezákonné rozhodnutí, za což se žalobci omluvil, a přiznal žalobci na náhradě nemajetkové újmy částku 30 000 Kč. Přiznanou částku žalovaný poukázal na účet žalobce dne 12. 12. 2019. Po stručné rekapitulaci průběhu trestního stíhání (obdobně jako žalobce) žalovaný uvedl, že při výpočtu odškodnění zohlednil skutečnost, že žalobce byl již odškodňován za trestní stíhání vedené u KS HK. V tomto případě byl žalobce odškodněn částkou 2 500 Kč za každý měsíc trestního stíhání, které trvalo od 18. 6. 2015 do 15. 8. 2018. Vzhledem k tomu, že oba případy se časově (a de facto i skutkově) shodovaly a žalobcem tvrzené zásahy prokazující vznik nemajetkové újmy se také z části shodovaly, nebylo možné přiznat další zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu za období, za které již byl žalobce odškodněn v rámci trestního stíhání vedeného u KS HK. Při výpočtu zadostiučinění za nemajetkovou újmu bylo tedy zohledňováno pouze období od 15. 8. 2018 do 29. 7. 2019. Na základě provedeného šetření k průběhu trestního stíhání pak i zde považoval žalovaný za adekvátní výši peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu částku ve výši 2 500 Kč za 1 měsíc trestního stíhání, tj. celkem 30 000 Kč za odškodňovaných 12 měsíců.

13. Žalobce v reakci na obranu žalovaného uvedl, že od samého počátku trestního stíhání neustále poukazoval na jeho nezákonnost a vinou orgánů činných v trestním řízení byla věc neustále prodlužována. Vinou orgánů činných v trestním řízení celá věc trvala dlouho, ačkoliv nemusela, a zásadním způsobem tak zasáhla do všech sfér žalobce. Žalobce celou situaci neblaze nesl, záměrně nechodil ven, neustále byl ve stresu. Přestože zde posuzovaná věc souvisí s trestní věcí vedenou u KS HK, resp. s činností žalobce coby předsedy bytového družstva, žalobce nesouhlasí s tím, že by se tato posuzovaná trestní věc méně podepsala na jeho psychice a zasáhla do všech jeho dalších sfér. Orgány činné v trestním řízení mohly vést jedno trestní stíhání, od samého počátku jim stav věci byl dobře znám. Naopak skutečnost, že byla vedena dvě samostatná trestní stíhání, kdy žalobce byl odsouzen soudem prvního stupně k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, způsobila žalobci větší újmu, neboť se jim musel paralelně bránit, a tento fakt byl vnímán velmi negativně. Tím, že žalobce byl nejprve v této věci odsouzen, mělo i negativní dopad na druhou trestní věc, kdy žalobce vše velmi negativně vnímal a tuto skutečnost musel i sdělit v druhé trestní věci. To, že byl nepravomocně odsouzen, se samozřejmě v rámci města [redacted] rozšířilo. Žalovaný se nyní nemůže vymlouvat na skutečnost, že byla vedena dvě trestní stíhání, neboť každé z nich se neblaze na psychice žalobce podepsalo a rozhodně fakt, že byl odsouzen k nepodmíněnému trestu, představoval hluboký zásah do všech jeho sfér, rodinného a osobního života.
14. Usnesením ze dne 24. 9. 2020, č. j. 11 C 90/2019-63, byly obě věci spojeny ke společnému řízení, které bylo dále vedeno pod sp. zn. 11 C 90/2019.
15. Na základě provedeného dokazování učinil soud následující skutková zjištění:
16. K trestnímu oznámení místopředsedy představenstva BD [redacted] ze dne 26. 8. 2013, doplněnému dne 17. 9. 2013, byly dne 26. 9. 2013 zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zvláště závažného zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měli dopustit žalobce, jako člen a předseda představenstva BD [redacted] a M.Š. [redacted] jako jediný jednatel a společník společnosti REALITNÍ TRHY s.r.o. a současně člen a člen kontrolní komise BD [redacted] kdy tímto činem měla být BD [redacted] způsobena škoda ve výši nejméně 20 mil. Kč. V rámci prováděného prověřování opakovaně podávali obsáhlá vysvětlení oba podezřelí, vysvětlení podávala celá řada členů družstva, zástupců (sub)dodavatelských firem a dalších osob a bylo shromážděno obrovské množství listinných materiálů (účetnictví BD [redacted] výpisy z účtů, dokumentace k dodávkám, dokumentace k nakládání s byty, dokumentace úvěrovacího a dalších peněžních ústavů, dokumenty z obchodního rejstříku). Byl též zpracován posudek z oboru ekonomika – účetní evidence a ceny a odhady znalce Ing. Michálka ze dne 1. 8. 2014, včetně dodatku ze dne 11. 5. 2015, ve kterém znalec prováděl soupis finančních zdrojů BD [redacted] soupis faktur vystavených dodavateli

v průběhu výstavby a jejich porovnání s účetnictvím BD [REDACTED] soupis faktur uhrazených BD [REDACTED] společností REALITNÍ TRHY s.r.o. a za společnost REALITNÍ TRHY s.r.o., kdy docházel k závěru, že společnost REALITNÍ TRHY s.r.o. měla od BD [REDACTED] dostatek finančních prostředků na úhradu svých závazků vůči dodavatelům, přesto za ni některé faktury hradilo BD [REDACTED] (cca 12,5 mil. Kč, a dále konstatoval, že při řádném hospodaření by se BD [REDACTED] při dostavbě neobešlo bez úvěru od Moravského peněžního ústavu – spořitelního družstva (dále jen „MPÚ“), avšak tento by se pohyboval do částky 10 mil. Kč a nebyl by potřebný v čerpané výši 25 mil. Kč. Znalec pak dospěl k závěru, že společnost REALITNÍ TRHY s.r.o. navýšila částku fakturovanou BD [REDACTED] o cca 11,3 mil. Kč a s připočtením rozdílu toho, co BD [REDACTED] platilo za společnost REALITNÍ TRHY s.r.o. nad rámec fakturace, znalec konstatoval, že společnost REALITNÍ TRHY s.r.o. fakturovala BD [REDACTED] navíc částku cca 14,2 mil. Kč proti ceně obvyklé. Zpracován byl též znalecký posudek z oboru písmoznalectví ze dne 26. 9. 2014 k určení pravosti podpisů dalšího člena představenstva BD [REDACTED] na dokumentech týkajících se dostavby bytového komplexu a čerpání úvěrů. Usnesením policejního orgánu ze dne 19. 5. 2014 byly jako náhradní hodnota za výnos z trestné činnosti zajištěny prostředky na dvou účtech žalobce u Komerční banky, a.s. a dále prostředky na tyto účty dodatečně došlé až do výše 1 070 000 Kč. Žalobci i Komerční bance, a.s. bylo usnesení doručeno dne 23. 5. 2014. Usneseními policejního orgánu ze dnů 19. a 20. 5. 2014 byly jako náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti zajištěny 3 bytové jednotky s podíly na budově, pozemcích a garážích v k. ú. [REDACTED] ve vlastnictví žalobce, usnesení byla doručena žalobci dne 12. 6. 2014, katastrálnímu úřadu dne 23. 5. 2014. Obvyklá cena zajištěných nemovitostí byla odbornými posudky určena ve výši 3 400 000 Kč, 1 700 000 Kč a 1 550 000 Kč, správou zajištěných nemovitostí byl pověřen Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (dále jen „UZSVM“). Žádost žalobce ze dne 13. 2. 2015 o zrušení zajištění prostředků na účtech, odůvodněná mj. komplikacemi při hrazení závazků žalobce (vč. osobní potřeby či hypotéky), byla zamítnuta usnesením státního zástupce ze dne 16. 3. 2015. Usnesením ze dne 18. 6. 2015 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro spáchání zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku a M.Š. [REDACTED] pro stejný zločin spáchaného ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Zločinu se měli obvinění (stručně řečeno) dopustit tím, že žalobce, jako předseda představenstva BD [REDACTED] a M.Š. [REDACTED] jako jediný jednatel a společník společnosti REALITNÍ TRHY s.r.o. a současně člen kontrolní komise BD [REDACTED] kterým už však nebyl, předstírali před členy BD [REDACTED] že dostavbu bytového komplexu [REDACTED] provede a provádí jako generální dodavatel Stavební firma Ječmínek, spol. s r.o., zatímco smlouva byla uzavřena se společností REALITNÍ TRHY s.r.o., a dále v období let 2011 až 2013 prostřednictvím fakturací ze strany společnosti REALITNÍ TRHY s.r.o. a plateb ze strany BD [REDACTED] na účet společnosti REALITNÍ TRHY s.r.o. či jejich dodavatelů uměle navýšili náklady BD [REDACTED] na dostavbu bytového komplexu [REDACTED] minimálně o 14 422 523,38 Kč oproti obvyklé ceně ve výši 62 834 822 Kč, aby z takto získaných finančních prostředků sami či prostřednictvím svých rodinných příslušníků profitovali, čímž způsobili BD [REDACTED] škodu minimálně ve výši 14 422 523,38 Kč. Žalobci bylo usnesení doručeno dne 25. 6. 2015. Stížnosti obviněných podané ve dnech 30. 6. a 3. 7. 2015 byly usneseními státního zástupce OSZ Pardubice ze dne 27. 7. 2015 zamítnuty jako nedůvodné. Podáním ze dne 10. 9. 2015 se BD [REDACTED] připojilo k trestnímu řízení s požadavkem na náhradu škody ve výši 14 422 523,38 Kč. Žalobce a M.Š. [REDACTED] byli vyslechnuti jako obvinění ve dnech 29. a 30. 7. 2015. Žalobce jakoukoliv vinu odmítl. Zdůraznil, že všechny kroky v souvislosti se založením BD M.Š. [REDACTED] a jeho následnou činností činil jen v zájmu vykoupení rozestaveného bytového komplexu z konkursní podstaty společnosti KVALT s.r.o., zajištění financování na jeho dostavbu a vlastní dostavby a prodeje bytů družstevníkům i nedružstevníkům, a hluboce se jej dotýká, že lidé, kteří pro danou věc udělali málo nebo nic, na něho podávají trestí oznámení. Dne 15. 9. 2015 byla zpracována závěrečná zpráva ke zjištěným majetkovým poměrům a zajištění majetku v trestní věci, ve které bylo mj. uvedeno, že žalobce disponoval dvěma běžnými účty u Komerční banky, a.s. vedenými na fyzickou osobu (shora

zajištěné), termínovaným účtem u Komerční banky, a.s. vedeným na fyzickou osobu – podnikatele (s minimálním zůstatkem) a běžným účtem u UniCredit Bank Czech Republic, a.s. vedeným na společnost [REDACTED] dále měl dvě hypotéky u Komerční banky, a.s. Žalobce vlastnil rodinný dům s pozemky v k. ú. [REDACTED] 3 bytové jednotky s podíly na budově, pozemcích a garážích v k. ú. [REDACTED] (shora zajištěné) a dům s pozemky a garáží v k. ú. [REDACTED]. Žalobce podnikal jako OSVČ a byl též jediným společníkem a jednatelem společnosti [REDACTED]. V opisu z evidence rejstříku trestů ke dni 28. 8. 2015 neměl žalobce žádný záznam, stejně tak neměl žádný záznam v evidenci přestupků. Při prostudování spisu proběhlém ve dnech 1. a 6. 10. 2015 neměli obvinění návrhy na doplnění vyšetřování, M.Š. [REDACTED] však následným podáním došlým dne 19. 10. 2015 navrhoval zpracování revizního znaleckého posudku, když stávající posudek Ing. Michálka je nepoužitelný, nevyplývá z něho, že by BD [REDACTED] mělo společnosti REALITNÍ TRHY s.r.o. zaplatit za něco, co mu nebylo poskytnuto, znalec se nedostatečně zabýval stanovením obvyklé ceny za dostavbu bytového komplexu. M.Š. [REDACTED] pak navrhoval zastavení trestního stíhání, když nebylo prokázáno, že by se stala nějaká trestná činnost. Návrhy na doplnění vyšetřování byly policejním orgánem dne 20. 10. 2015 odmítnuty. BD [REDACTED] předložilo při prostudování spisu dne 9. 10. 2015 nové připojení se s požadavkem na náhradu škody, kdy požadovalo zaplatit částku 25 mil. Kč, a navrhovalo změnu právní kvalifikace činu na podvod. Vyšetřování bylo ukončeno dne 30. 10. 2015 s návrhem na podání obžaloby na oba obviněné pro skutek a kvalifikaci dle usnesení o zahájení trestního stíhání s tím, že škoda měla být způsobena minimálně ve výši 14 222 523,38 Kč. Obžaloba byla podána k OS Pardubice dne 3. 12. 2015, byla na čísle listu 7093. OS Pardubice předložil usnesením ze dne 4. 1. 2016 k rozhodnutí o věcné příslušnosti VS Praha, který usnesením ze dne 1. 2. 2016 rozhodl o příslušnosti KS HK. K žádosti žalobce, resp. jeho obhájce bylo hlavní líčení naříděné na dny 11.-14. 7. 2016 z důvodu plánované dovolené odročeno na dny 2.-5. 8. a 31. 8.-2. 9. 2016. Následně byla do spisu založena e-mailová komunikace mezi novým vedením BD Milheimova či jednotlivými družstevníky a žalobcem a M.Š. [REDACTED] z července až října 2013, ve které se (někdy i nevybíravě) obviňovali z poškozování družstva (žalobce a M.Š. [REDACTED]) či z nic nedělání pro chod družstva a dokončení projektu či nekompetentnosti (nové vedení družstva, družstevníci). Při hlavním líčení konaném dne 2. 8. 2016, kterého se žalobce osobně účastnil a účastnila se i veřejnost, byl velmi obsáhle vyslechnut M.Š. [REDACTED]. Při hlavním líčení konaném dne 3. 8. 2016, kterého se účastnila i veřejnost, byl velmi obsáhle vyslechnut žalobce, manželka M.Š. [REDACTED] a nový předseda představenstva BD [REDACTED]. Při hlavním líčení konaných ve dnech 4. 8., 5. 8., 31. 8., 1. 9., 2. 9., 20. 10., 21. 10., 24. 10., 25. 10., 21. 11., 22. 11., 24. 11., 25. 11. 2016, kterých se všech žalobce osobně účastnil a často se účastnila i veřejnost, bylo (obvykle velmi obsáhle) vyslýcháno velké množství svědků z řad družstevníků a vedení BD [REDACTED] zástupců stavebních firem a dalších dodavatelů, advokátní kanceláře, MPÚ atd. či byly čteny úřední záznamy o jimi podaných vysvětleních v přípravném řízení. Dne 30. 1. 2017 se hlavní líčení nekonalo kvůli úrazu jednoho z přísedících, odročeno bylo na dny 27.-29. 3. 2017. Usnesením KS HK ze dne 6. 3. 2017 byl prohlášen konkurs na majetek BD [REDACTED]. V březnu 2017 se hlavní líčení kvůli pracovní neschopnosti přísedícího nekonalo, mimo hlavní líčení však byla ve dnech 27. 3. a 28. 3. 2017, za osobní přítomnosti žalobce, vyslechnuta celá řada dalších svědků z řad zástupců stavebních firem a dalších dodavatelů. Žalobce, resp. jeho obhájce pak zpochybnil oprávnění znalce Ing. Michálka k podání znaleckého posudku k určení obvyklé ceny dostavby nemovitosti i metodu, kterou Ing. Michálek k takovému určení užil (součty faktur a odhady nákladů dle statistik) a předložil vlastní znalecký posudek zpracovaný Ing. Musálkem. K návrhu insolvenčního správce BD [REDACTED] ze dne 8. 6. 2017, změněného podáním ze dne 16. 6. 2017, rozhodl KS HK usnesením ze dne 22. 6. 2017 o zajištění nároku poškozeného BD [REDACTED] na náhradu škody, a to zajištěním nemovitostí žalobce – domu s pozemky v k. ú. [REDACTED]. Žalobci bylo usnesení doručeno dne 26. 7. 2017, jeho obhájci a katastrálnímu úřadu dne 20. 7. 2017. Správou zajištěných nemovitostí byl pověřen ÚZSVM. Stížnost žalobce ze dne 21. 7. 2017, doplněná dne 24. 7. 2017, byla jako nedůvodná zamítnuta usnesením VS Praha ze dne 17. 10. 2017. Při hlavním líčení konaném dne

15. 9. 2017 za osobní přítomnosti žalobce byly přečteny protokoly o výpovědích svědků provedených mimo hlavní líčení. Žalobce, resp. jeho obhájce předložil vyjádření dalšího znalce, kterým zpochybňoval odbornost a metody Ing. Michálka. Při hlavním líčení konaném dne 21. 9., 26. 10., 27. 10. a 13. 11. 2017, kterých všech se žalobce osobně účastnil, bylo provedeno velké množství listinných důkazů, byl obsáhle vyslechnut další svědek (statik) a obsáhle vyslechnuti znalci Ing. Michálek, Ing. Arch. Musálek a Mgr. Ing. Carbol (zástupce znaleckého ústavu Znalex, který zpracoval posudek k obvyklé ceně dostavby nemovitosti na žádost M.Š. [redacted]). Při hlavním líčení konaném dne 13. 11. 2017 bylo ukončeno dokazování a po přednesu závěrečných řečí bylo hlavní líčení odročeno na den 27. 11. 2017 za účelem vyhlášení rozhodnutí. Dne 27. 11. 2017 byl (za osobní přítomnosti žalobce) vyhlášen rozsudek, kterým byli oba obžalovaní zproštěni obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou stíháni, BD [redacted] bylo s nárokem na náhradu škody (v konečné uplatněné výši 18 629 874 Kč) odkázáno na řízení ve věcech občanskoprávních. Státní zástupce podal ihned po vyhlášení rozsudku odvolání v neprospěch obou obžalovaných. Po opakovaných prodlouženích lhůty, odůvodněných vytižeností předsedy senátu v jiných věcech a zejména obsáhlostí a složitostí věci, bylo písemné vyhotovení rozsudku (na č. l. 8130 spisu) vypraveno dne 8. 3. 2018. Soud na základě provedeného dokazování nepovažoval vstup společnosti REALITNÍ TRHY s.r.o. jako generálního dodavatele mezi BD [redacted] a Stavební firmu Ječmínek, spol. s r.o. za samoučelnou snahu obžalovaných, ale za postup, který si vyžádala nastalá situace. Dostavbu bytového komplexu nebylo možné realizovat bez koordinační a developerské činnosti, kterou by (nebyť činnosti společnosti REALITNÍ TRHY s.r.o.) prováděla za úplatu jiná společnost, protože obžalovaní to ve dvou nemohli zvládnout a ostatní družstevníci toho nebyli schopni. O vstupu společnosti REALITNÍ TRHY s.r.o. do projektu navíc minimálně někteří další členové vedení BD [redacted] věděli. Dále pak dal soud za pravdu znaleckým posudkům předloženým obžalovanými (zejména znaleckého ústavu Znalex) a uzavřel, že obvyklá cena dostavby komplexu byla 82 778 000 Kč, tj. více, než BD [redacted] vynaložilo, a nemohla mu tedy vzniknout žádná škoda. Skutečnost, kam to BD [redacted] „dopracovalo“ po odchodu žalobce z pozice předsedy představenstva, tj. do insolvence, nebylo předmětem trestního stíhání. Dne 16. 3. 2018 došlo soudu odůvodnění odvolání státního zástupce, dne 19. 3. 2018 došlo soudu odvolání BD [redacted]. Dne 20. 3. 2018 odmítl HK zaslat policejnímu orgánu v souběžně vedené trestní věci žalobce dosud nepravomocný rozsudek, učinil tak až dne 15. 5. 2018 (spolu s obžalobou) k žádosti OSZ Pardubice odůvodněné vrácením souběžně vedené věci státnímu zástupci k došetření (viz níže). VS Praha projednal podaná odvolání ve veřejném zasedání konaném dne 15. 8. 2018 (za osobní přítomnosti žalobce), kdy vyhlásil usnesením, kterým obě odvolání zamítl. VS Praha se ztotožnil se skutkovými i právními závěry KS HK s tím, že žalované jednání nelze kvalifikovat ani jako trestný čin zpronevěry či podvodu, jak alternativně navrhoval státní zástupce, když zde absentovaly znaky vzniku škody, obohacení či úmyslu uvést v omyl. Písemné vyhotovení usnesení VS Praha bylo doručeno žalobci dne 14. 9. 2018, jeho obhájci dne 11. 9. 2018. Rozhodnutí soudů obou stupňů s doložkami právní moci byla dne 11. 9. 2018 zaslána policejnímu orgánu v souběžně vedené trestní věci žalobce. Podáním ze dne 9. 10. 2018 žádal žalobce o zrušení realizovaných zajištění svého majetku. Zajištění bylo zrušeno usneseními KS HK ze dnů 11. a 13. 12. 2018, která nabyla právní moci dne 28. 12. 2018 (*zjištěno ze spisu KS HK sp. zn. [redacted]*).
17. Usnesením ze dne 19. 8. 2015, doručeným žalobci dne 28. 8. 2015, bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro spáchání zločinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že jako předseda představenstva BD [redacted] a zároveň jako jediný disponent s bankovním účtem bytového družstva v období nejméně od 1. 1. 2013 do 30. 4. 2013, ačkoliv byl obeznámen se smlouvou o převodu členských práv a povinností k bytovému družstvu uzavřenou dne 18. 4. 2013 mezi osobami K.N. [redacted] (převodce) a K.Ch. [redacted] (nabyvatel) za účelem převodu „družstevního bytu“ a ačkoliv věděl o určení peněz manželů Ch. [redacted] tedy o tom, že peníze manželů Ch. [redacted] mají být po připsání na

bankovní účet BD [REDACTED] ihned odeslány na bankovní účet MPÚ, aby tak byl snížen nebo zcela umořen dluh na předmětné konkrétní bytové jednotce a aby tak nakonec bylo vyvázáno zástavní právo MPÚ k bytu a byt mohl být převeden z BD [REDACTED] do osobního vlastnictví K.Ch [REDACTED] což bylo i před svědky ústně domluveno žalobcem a s K.Ch [REDACTED] nejprve dne 24. 4. 2013 na bankovní účet BD [REDACTED] přijal od J.Ch [REDACTED] částku 950 000 Kč a následně tyto peníze v období od 24. 4. 2013 do 30. 4. 2013 postupně použil na běžné výdaje BD [REDACTED] tedy nikoliv ke snížení dluhu na konkrétní bytové jednotce a nikoliv ku prospěchu manželů Ch [REDACTED] a ani je manželům Ch [REDACTED] nevrátil, čímž manželům Ch [REDACTED] způsobil přímou škodu ve výši 950 000 Kč. Žalobce podal proti usnesení dne 2. 9. 2015, ve které poukazoval na neudržitelnost konstrukce o vzniku škody, kdy žalobce neměl povinnost použít obdržené prostředky na konkrétní účel a byt nebylo možné vyvázat ze zástavního práva kvůli dalším nesplaceným dluhům převodce vůči BD [REDACTED]. Stížnost byla zamítnuta jako nedůvodná usnesením státního zástupce ze dne 15. 10. 2015. Dne 30. 10. 2015 byl proveden výslech žalobce v postavení obviněného, kdy žalobce podrobně popisoval fungování bytového družstva, financování jeho činnosti a možnosti vyvázáni bytů ze zástavního práva u MPÚ. V opisu z evidence rejstříku trestů ke dni 5. 11. 2015 neměl žalobce žádný záznam, dle zprávy Statutárního města Pardubice ze dne 9. 11. 2015 nebyl žalobce od roku 2010 do současné doby pravomocně postižen za přestupek. Vyšetřování bylo ukončeno dne 1. 12. 2015 s návrhem na podání obžaloby pro skutek a kvalifikaci dle usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba byla podána k OS Pardubice dne 7. 12. 2015. Žalobce navrhoval dne 14. 12. 2015 předběžné projednání obžaloby, když trestní stíhání považoval z již uváděných důvodů za zcela nedůvodné. Ve věci proběhla hlavní líčení ve dnech 7. 3., 2. 5. (nekonalo se pro nedostavení se přisedícího) a 27. 6. 2016, žalobce se osobně účastnil prvních dvou, kdy při prvním byl obsáhle vyslechnut. Dále bylo vyslechnuto 9 svědků a provedeno větší množství listinných důkazů. Dne 27. 6. 2016 byl vyhlášen rozsudek, kterým byl žalobce uznán vinným dle obžaloby a byl mu uložen trestu odnětí svobody v trvání 3 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále bylo žalobci uloženo nahradit poškozeným manželům Ch [REDACTED] způsobenou škodu ve výši 950 000 Kč, K.N [REDACTED] byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Obhájce žalobce podal ihned po vyhlášení rozsudku odvolání, které odůvodnil podáním došlým soudu dne 1. 8. 2016. Spis byl dne 27. 9. 2016 předložen odvolacímu soudu, který v neveřejném zasedání konaném dne 5. 10. 2016 vyhlásil usnesení, kterým rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc se vrátil státnímu zástupci k došetření. Podle odvolacího soudu nebylo na místě posoudit jednání žalobce jako zpronevěru finančních prostředků patřících poškozené K.Ch [REDACTED] či manželům Ch [REDACTED] neboť předané prostředky ve výši 950 000 Kč již nebyly ve výlučném vlastnictví poškozené či poškozených, ale patřily bytovému družstvu, kdy žalobce jako předseda představenstva bytového družstva byl oprávněn s nimi nakládat. Soudu prvního stupně a orgánům přípravného řízení pak odvolací soud vytkl, že nevěnovali bližší pozornost souběžně vedenému trestnímu stíhání žalobce a M.Š [REDACTED] (aktuálně podána obžaloba u KS HK) pro účelové vyvádění prostředků z BD [REDACTED]. Ve spojení s údaji shromážděnými v souběžně vedeném trestním řízení může dle odvolacího soudu přetrvávat podezření, že i zmíněná částka (od Ch [REDACTED]) došla na účet BD [REDACTED] mohla být z tohoto účtu vyvedena účelově, a tak zpronevěřena žalobcem, a mohlo by tedy jít o část jednání podřaditelného pod skutek, pro který se vede paralelní trestní stíhání žalobce. Odvolací soud tak dospěl k závěru, že je na místě napadený rozsudek zrušit a věc vrátit státnímu zástupci k došetření, aby byly objasněny i tyto významné související okolnosti, které by případně mohly vést k závěru, že i uvedené jednání spadá do širě popsání jednání žalobce v období let 2010-2013, které je projednáváno u KS HK. Ve dnech 27. 3. a 10. 4. 2017 podávaly vysvětlení další dvě osoby a byly opakovaně vyžadovány dokumenty od MPÚ. V opisu z evidence rejstříku trestů ke dni 14. 6. 2017 neměl žalobce stále žádný záznam. Vyšetřování bylo ukončeno dne 27. 6. 2017 novým návrhem na podání obžaloby pro skutek s kvalifikací dle usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba byla podána dne 28. 6. 2017. OS Pardubice vyhlásil v neveřejném zasedání konaném dne 24. 8. 2017 usnesení, kterým byla věc opět vrácena státnímu zástupci

- Žalobce měl údajně navyšovat částky za stavební práce a o zisk se dělit s M.Š. [REDAKCE] Podle zjištění detektivů z hospodářské kriminálky oba výtečníci použili 15 milionů pro své vlastní obohacení. Oběma mužům hrozí nyní až osmiletý trest odnětí svobody a stíhání jsou na svobodě. Část peněz by mohli podvedení majitelé bytů i dostat zpět. Policisté totiž alespoň zabavili oběma obviněným nemovitost v hodnotě 8,3 milionu korun. Článek dále obsahoval citaci vyjádření mluvčí pardubické policie M.Janovské: „ [REDAKCE] [REDAKCE]“ (zjištěno z článku „ [REDAKCE]“ publikovaného na serveru www.pardubicky.denik.cz).
22. Články ze dnů 5. a 6. 8. 2016 informovaly o tom, že u KS HK začal proces se žalobcem a M.Š. [REDAKCE] (oba v článcích uvedeni plným jménem), kteří měli způsobit bytovému družstvu čtrnáctimilionovou škodu, oba však vinu odmítají s tím, že zachránili dům po krachu firmy Kvalt (zjištěno z článku „ [REDAKCE]“ publikovaného na serveru www.pardubicky.denik.cz, článku „ [REDAKCE]“ publikovaného na serveru www.bradecky.denik.cz).
23. Reportáž České televize ze dne 30. 11. 2015 informovala o tom, že obyvatelé bytů v [REDAKCE] ulici přišli již dvakrát o své peníze, nejprve doplatili na vytunelování firmy Kvalt a nyní policie obvinila dva muže, kteří měli družstevníkům zajistit dostavbu jejich bytů, místo toho je ale podle vyšetřovatelů okrádali, když vystavovali fiktivní faktury za stavební práce. V reportáži byli žalobce a M.Š. [REDAKCE] uvedeni plnými jmény s tím, že jsou obviněni z porušení povinnosti při správě cizího majetku. Reportáž obsahovala archivní záběry M.Š. [REDAKCE] a žalobce, byla zmiňována i společnost REALITNÍ TRHY. V reportáži hovořil též současný předseda představenstva BD [REDAKCE] o tom, že některé rodiny se zadlužili až do výše 3 mil. Kč, musí platit hypotéku a nemají nic. Reportáž dále zahrnovala vyjádření mluvčí pardubické krajské policie M.Janovské: „ [REDAKCE] [REDAKCE]“ zasazené mezi komentář redaktora ČT (zjištěno z reportáže „ [REDAKCE]“ v pořadu Události v regionech na ČT24).
24. Jinou žalobcem zmiňovanou reportáž České televize, ani žalobcem zmiňované reportáže z pořadu Očima Josefa Klímy se nepodařilo dohledat (zjištěno z vyjádření České televize dne 10. 6. 2020, vyjádření FTV Prima, spol. s r.o. ze dne 4. 6. 2020).
25. Policie ČR vydala dne 30. 11. 2015 tiskovou zprávu tohoto znění:

§ 220

Porušení povinnosti při správě cizího majetku

(1) *Kdo poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobí škodu nikoli malou, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.*

(2) *Odnětím svobody na šest měsíců až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán,*

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného, nebo

b) způsobí-li takovým činem značnou škodu.

(3) *Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu.*

tisková mluvčí policie Pardubického kraje

(zjištěno z tiskové zprávy, přípisu ze dne 4. 9. 2020, kterým M. Janovská zasílala předmětnou tiskovou zprávu zhalovanému).

26. Svědkyně A. S. manželka žalobce, vypověděla, že o trestním stíhání, které pak probíhalo u KS HK, věděla skoro od začátku, když žalobce chodil kvůli na policii. Bylo to i medializované. Případalo jí to jako zlý sen, že poté, co se v podstatě na úkor rodiny plně věnoval dostavbě domu, byl po ukončení funkce předsedy trestně stíhán. Pro svědkyni byla hrozná představa, že zůstane s malou dcerou (narozena v) sama. Styděla se za to, co se jim stalo, a dávala to všechno žalobci za vinu. Vyčítala mu, že se do něčeho takového (dostavby komplexu) vůbec pouštěl. Neměli v té době žádný skvělý vztah. Nemohla to ze začátku ani říct své rodině. O druhém trestním stíhání věděla jen něco málo, když žalobce chodil na policii, ale to tolik nevnímala. Že byl žalobce obžalován a odsouzen se dozvěděla, když byli se žalobcem na dovolené. Byl to pro ni šok, žalobce jí utvrdil, že se v té věci nic neděje, že to bude v pořádku, a najednou toto. Dovolená pro ně skončila, svědkyně vůbec nevěděla, co bude dělat, bylo pro ni nepředstavitelné, že bude na všechno sama. Nemohli si nic plánovat do budoucna, byla to taková bezmoc. Na samotném vztahu k žalobci se tím ale nic nezměnilo, svědkyně vnímala spíš tu větší kauzu. Lidé se na ně koukali skrze prsty, svědkyni slovně napadali na ulici, jeden z družstevníků na ni pokřikoval v obchodě, že to se jí to platí za jejich peníze, v baru po ní hodil prázdnou láhev. Od svědkyně se odvrátily některé kamarádky. Jedna, která bydlí na jí dokonce řekla, že s ní nechce být viděna na veřejnosti, co by tomu řekli lidi, kdyby ji s ní viděli. Ani po skončení trestního stíhání se se svědkyní nechtějí někteří kamarádi vídat. Asi už to nikdy nebude jako dřív. Žalobce chodil domů nervózní. Neměl tolik práce, protože lidé s ním jako s finančním zprostředkovatelem nechtěli jednat, měli méně peněz, svědkyně byla na mateřské. Navíc jim policie zablokovala účty a žalobce si musel půjčit peníze od bratra a rodičů, aby mohl platit hypotéku a další nezbytné výdaje. Byla to těžká doba. Žalobce v roce 2013 či 2014 někdo napadl ocelovou tyčí, někdo u nich zapálil auto, kdy musel přelézt plot, aby se tam dostal. Šetřila to policie, ale nic se nezjistilo. Svědkyně se pak bála, aby jí ulici

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Kudrnová

někdo něco neudělal. O trestním stíhání věděli i rodiče žalobce a neměli spolu úplně nejlepší vztahy. Zejména žalobcova matka to hodně řešila, co budou lidi říkat, šla snad kvůli tomu i do předčasného důchodu, aby na ni kolegové nekoukali, kvůli lidem s manželem prodali i dům. Za žalobce se styděli a moc se nenavštěvovali. Bylo to spíš kvůli tomu [REDAKCE] neboť o tom lidé kvůli medializaci věděli. Otec žalobce dělal v Kooperativě ředitele a na přepážce tam pracovala jedna z družstevnic, která to tam také roznesla. Dle svědkyně lidé mezi dvěma trestními stíháními žalobce nerozlišovali, resp. o té menší kauze spíš ani nevěděli, věděli jen o té [REDAKCE]. Dnes je to dle svědkyně lepší, ale lidé se na ně asi už pořád budou koukat jinak. Někteří lidé se dodnes se žalobcem nestýkají, pořád se setkávají s pohledy lidí, kteří jsou přesvědčeni o své pravdě, i když informace o tom, že žalobce byl obžaloby zproštěn, se mezi nimi asi rozšířila. Jedná se o zejména o ty bývalé družstevníky, lidi, kteří na [REDAKCE] stále bydlí nebo jsou na ně nějak navázáni. Ti se třeba se žalobcem dodnes nezdraví. Svědkyně neví, jestli to někdy skončí. Pořád se objevují nějaké útoky. Když teď nabízeli k prodeji dům v [REDAKCE] tak jim někdo polil plot černou barvou. Dům prodávali kvůli lidem, všichni tam o té kauze věděli, viděli, že jim tam shořelo auto, byla to prostě ostuda. Žalobce tam už nebyl spokojený, a tak se odstěhovali do pronájmu v centru [REDAKCE].

27. Svědkyně I. [REDAKCE] S. [REDAKCE], matka žalobce, vypověděla, že věděla o trestním stíhání žalobce u KS HK, dozvěděla se to od žalobce, i když asi ne hned na začátku. O tom, že bylo ještě druhé trestní stíhání a že tam byl žalobce odsouzen, se dozvěděla až poměrně nedávno, až když byl vydán osvobozující rozsudek. Žalobce jim to ani neřekl, asi je chtěl chránit. Skutečnost, že je žalobce trestně stíhán, nesli s manželem hodně těžce. Narušilo to vztahy se žalobcem, téměř se nestýkali, a to ani s vnučkou, která se jim v té době narodila. Manžel nemá dodnes se žalobcem vztahy, jaké by měl se synem mít. Dává mu za vinu, že rodinu do takovéto situace vůbec dostal. Žalobce se jim to snažil vysvětlit, když dostal příležitost. Věřili mu, že se ničeho nedopustil, že vychovali slušného člověka, ale bylo strašně nepříjemné to všude kolem sebe slyšet, vidět, jak se k nim lidé chovají, jak jim šuškájí za zády, ukazují si na ně. Svědkyně opustila i zaměstnání, neboť se o tom hovořilo i mezi jejími kolegy, nedokázala tomu čelit, a tak odešla v lednu 2013 do důchodu. Rovněž manžel to v zaměstnání vycítil, pracovala tam jedna z družstevnic a mluvilo se tam o tom, a tak v roce 2018 odešel do předčasného důchodu. O trestním stíhání se vědělo po [REDAKCE] lidé si na ně ukazovali. Věděli to příbuzní, známí, kteří po odvysílání reportáže volali a vyptávali se, co se stalo, jak je to možné. Svědkyně s manželem omezili veškerý společenský styk, dodnes nechodí do divadla, do kina, nestýkají se se spoustou přátel, ani s příbuznými, bylo to strašně nepříjemné. O trestním stíhání věděli i jejich sousedé ve dvojdomku, za kterými chodila sestra jedné z družstevnic. Nakonec to dopadlo tak, že se s manželem v roce 2014 odstěhovali na chalupu, kde žili asi rok a půl, a pak postavili nový domek o pár kilometrů dál a mysleli, že budou mít klid. Ale před Vánoce asi před dvěma či třemi roky měli ve schránce dopis, kde jim někdo psal, co vychovali za zrůdu nebo něco podobného. Celé rodině to zkazilo Vánoce. Svědkyně nevěděla, zda se po [REDAKCE] rozšířila též informace o tom, že byl žalobce obvinění zproštěn. Stáhli se s manželem do ústraní a s nikým se nestýkají, nechťejí se vystavovat nepříjemným situacím. Má však za to, že to tam mezi lidmi pořád je, že lidé nevině žalobce nevěří. Sama byla nedávno přítomna situaci, kdy jí lidé poznali a začali se hned bavit o žalobci a [REDAKCE]. Stíhání mělo dle svědkyně dopady i na samotného žalobce. Hrozně se změnil, byl vzteklý, nepříjemný, nedalo se s ním ani bavit. Dle svědkyně byly problémy též ve vztahu mezi žalobcem a jeho manželkou, neměli ideální vztahy. Po skončení trestního stíhání se to, pokud jde o chování žalobce a jeho vztah s manželkou, vrátilo do normálu, narodilo se jim další dítě. O zdravotních komplikacích žalobce nebylo svědkyni nic známo. Stíhání se dotklo též vztahu žalobce s kamarády, otočili se k němu zády. Žalobce si stěžoval na nedostatek peněz, zůstal bez prostředků, měl zablokovaný účet, nějaké peníze mu půjčovali. Finančně mu vypomáhal i druhý syn.
28. Svědek P. [REDAKCE] R. [REDAKCE], pracovník realitní kanceláře, který se žalobcem spolupracoval při prodeji bytů v [REDAKCE] ulici, a často se tak stýkali pracovní i mimopracovní, uvedl, že se o trestním stíhání

žalobce dozvěděl od společných známých, lidí v [redacted]. Byl pak i vypovídat na policii, ale to už to po [redacted] kolovalo, protože [redacted] byl v [redacted] problémový projekt, na který bylo navázáno dost lidí. Svědek např. jezdí roky na vodu s partou přátel, ve které jsou i lidé, kteří znají žalobce, mají známé mezi lidmi, kteří si naběhli v první fázi projektu [redacted] a měli pocit, že si naběhli i ve fázi druhé, viděli to v novinách, v televizi. Tak od nich se svědek dozvídal o žalobci, jeho trestním stíhání a že se přátelil se zlodějem. Věděl i, že mělo jít o nějaké vytunelování nebo něco podobné, což tam proběhlo už tehdy poprvé. Svědek na [redacted] ulici též bydlel, a tak věděl, že tam pak nějak žalobce žalovala paní Ch [redacted] kvůli družstevnímu bytu, že to tam sousedi Ch [redacted] nějak řešili a že kvůli tomu byl soud, nevěděl, jestli trestní nebo civilní. Ale to se stalo až nějak později, asi 2015. Trestní stíhání žalobce neřešil, pokládal to za žalobcovu osobní věc. Vnímал však to, jak na žalobce reagovalo okolí, vnímал invektivy vůči jeho osobě, což se pak promítalo i do kritiky, že se svědek stýká a baví s tím podvodníkem. Rovněž svědkova manželka se k tomu stavěla odtažitě a nehnała se do setkávání či přátelení se žalobcem nebo jeho manželkou. [redacted] jsou malé město, věci se tam nesou poměrně rychle. Na [redacted] se prodávala řada bytů, lidé měli strach, aby o ně nepřišli. Svědek má i přátele z řad lidí, kteří se cítí poškození. Svědek nijak nerozlišoval mezi trestním stíháním a tou další věcí s paní Ch [redacted] bral to jako jedno stíhání žalobce, jeho pohled na žalobce se kvůli kauze paní Ch [redacted] nijak nezměnil. Dozvěděl se pak od žalobce, že v té druhé věci byl žalobce odsouzen, to to teprve začal vnímat jako dvě kauzy, ale nerozlišoval mezi nimi. Byla to pro něho kauza [redacted]. Řešili to možná sousedé v tom domě na [redacted] ulici, protože ti to věděli, ale širšímu okolí i lidem z okruhu společných známých svědka a žalobce to bylo dle svědka úplně jedno. Brali to tak, že žalobce je souzený za [redacted] ulici, a jestli je tam nějaký jeden byt nebo jiné trestní oznámení, nikdo nerozlišoval. O dopadech přímo na osobu žalobce svědek nic nevěděl, ty nedokázal posoudit. Dozvěděl se však, že žalobci někdo zapálil dům. A když teď asi před rokem prodávali žalobcův dům, tak mu někdo postříkal plot a dlažbu nějakým térem, což prodej domu kazilo. Dopady na žalobcův pracovní život nedokázal svědek posoudit, nebavili se o tom, ví však, že žalobcovu povolání (pojišťovák) je stejně jako svědkovo (realitní makléř) založeno na dobrých referencích a doporučeních, takže je možné, že se na žalobce někteří lidé neobrátili. Dle svědka se zejména lidé z [redacted] cítí být i po skončení stíhání žalobce stále poškození, nechápou, že to žalobci s panem Š [redacted] prošlo, a nevěří v jejich nevinu. Od nich to pak přejímají další lidé, kteří jsou na lidi z [redacted] nějak navázáni, jejich přátelé apod., kteří jsou o tom lidmi z [redacted] do současnosti přesvědčováni. O kauze ale dle svědka vědí i lidé, kteří nemají nic společného s [redacted] či žalobcem a nepatří do nějakého okruhu společných přátel či známých. Když svědek cca před dvěma roky prodával několik bytů na [redacted] tak každý, komu je nabídl, říkal „[redacted] ulice, to je ten problémový projekt, který tam vytuneloval Š [redacted] se Š [redacted]“, takže o věci věděli. Svědek jim pak musel složitě vysvětlovat, že tam žádný problém není.

29. Svědek R [redacted] Š [redacted] kamarád žalobce a pracovník [redacted] pro kterou žalobce zprostředkoval obchody, uvedl, žalobce byl kvůli svému trestnímu stíhání pozván do [redacted] k předchozímu i současnému regionálnímu řediteli, aby situaci vysvětlil. Ze strany obou ředitelů bylo na svědka naléháno, aby spolupráci se žalobcem ukončil, aby žalobcová kauza nestavěla [redacted] do špatného světla. Z iniciativy obou ředitelů proběhly opakované kontroly a audity veškerých smluv, které žalobce zprostředkoval, a vše bylo v pořádku. I tak bylo tlačeno na ukončení spolupráce, sám žalobce byl nabádán, aby zvažil třeba i dočasné ukončení spolupráce. Žalobce z toho byl dost špatný. Svědek zná žalobce od studia na vysoké škole, obvinění nevěřil a žalobce bránil, i když s tím měl sám dost značné problémy. Svědek se obrátil na další nadřízené, kde mu sdělili, že by měli ctít presumpci nevinu, dokud není žalobce pravomocně odsouzen. Spolupráce tak nakonec ukončena nebyla. Svědek je však přesvědčen, že kdyby se za žalobce nepostavil, tak by spolupráce ukončena byla, protože ten tlak zejména ze strany předchozího ředitele byl silný. Tlak na ukončení nebyl dle svědka přímo kvůli konkrétnímu z trestních stíhání žalobce (svědek věděl, že byla dvě), spíš kvůli negativním informacím, které

o žalobci proběhly v médiích (v televizi, v novinách), že měl jako předseda představenstva nějak zpronevěřit peníze družstva nebo něco takového. Kauza byla v [REDAKCE] kde oba ředitele bydleli, známá, mezi lidmi se o ní hovořilo. Svědek sám o průběhu trestního stíhání nic moc konkrétního nevěděl, něco věděl od žalobce a dále pak viděl to, co proběhlo médii, což mu též jeho ředitele ukazovali či posílali. Věděl, že v jedné kauze byl žalobce zproštěn a měl za to, že druhá kauza ještě probíhá, věděl, že v jedné kauze byl žalobce nepravomocně odsouzen. O kauze se svědek dozvídal i od dalších smluvních partnerů, zákazníků, kdy se tam objevoval názor, že to zprošťující rozhodnutí nebylo správné, že to žalobce stejně udělal. Hovořili o tom i známí, kteří věděli, že se svědek se žalobcem přátelí. Svědek tomu ale nepřikládal váhu, žalobce zná a nevěřil, že by něco takového udělal. Na samotného žalobce mělo dle svědka trestní stíhání negativní vliv. Vypadal fyzicky hůř, méně se stýkali, žalobce neměl ani tolik chut' se setkávat a něco řešit. Rovněž žalobcem zprostředkovaných obchodů bylo daleko méně než v předchozích letech, asi na jedné straně nechtěl ani ty obchody tolik řešit, na druhé straně s ním lidé asi ani nechtěli moc spolupracovat, když bylo jeho jméno prezentováno negativně. Poté, co byl osvobozen, bylo na žalobci vidět, že mu spadl kámen ze srdce, že byl uvolněnější a víc v klidu, než býval.

30. Žalobce ve své účastnické výpovědi uvedl shodně, co slyšení svědci, a doplnil či upřesnil, že vztah s manželkou trestní stíhání narušilo především v tom směru, že mu vyčítala, že rodinu do tohoto stavu dostal, že je spojována s člověkem, který je v médiích vykreslován jako podvodník, že se s ní kvůli tomu přestali bavit kamarádky apod. Kvůli podání trestního oznámení v roce 2013 s manželkou odložili prvního potomka, dcera se narodila až v listopadu [REDAKCE]. Lidé věděli především o prvním trestním stíhání, protože věc byla medializovaná, a tak se to rychle rozneslo. O druhém trestním stíhání tolik lidí nevědělo, vědělo se to spíš mezi družstevníky a později členy SVJ, mezi které to roznesli Ch [REDAKCE] a N [REDAKCE] a kteří tak byli utvrzováni v tom, že i to první trestní stíhání je oprávněné, když žalobce byl stíhán i v druhé kauze, kde byl i prvostupňově odsouzen. Ale třeba v [REDAKCE] se žalobcem řešili i pardubické trestní stíhání, žalobce neví, jak se to dozvěděli. O druhém trestním stíhání nevěděli dlouho ani žalobcovi rodiče, žalobce jim to řekl, až když skončila věc u KS HL. Řekl jim, že tam byl odsouzen, musel jim to vysvětlovat, věřili mu, ale stín pochybností tam zůstal. Manželka se to také nedozvěděla hned, řekl jí to až později, ne hned po zahájení trestního stíhání. Řekl jí to jen v kostce, myslel si, že to bude hned zastavené. Pak spolu byli na dovolené, a tam mu advokátka zavolala, že byl odsouzen. Tam se to tedy manželka dozvěděla naplno a dozvěděli se to i její rodiče, kteří tam s nimi byli. Žalobce pro ně byl najednou vinen, i když byl odsouzen jen nepravomocně. S manželkou začali řešit, co bude dál, že žalobce možná půjde na 3,5 roku do vězení. Odložili kvůli tomu i pořízení druhého potomka, druhé dítě se jim narodilo až v březnu 2018. V řízení u KS HK musel soudci na dotaz po popravdě říct, že byl u OS Pardubice odsouzen na 3,5 roku, a netušil, jestli to nebude mít nějaký dopad na řízení u KS HK. Žalobce již 22 let pracuje jako pojišťovací makléř a dělá i hypotéky a leasingy pro společnost [REDAKCE]. Něco dělá jako OSVČ, něco přes svou společnost. Jeho práce spočívá v setkávání se, v jednání s lidmi. Klienty má převážně v [REDAKCE]. Byla mezi nimi i většina z původních družstevníků, a i noví majitelé bytů byli jeho klienti, ti pak o žalobci roznášeli pomluvy o tom, jaký je zloděj, k čemuž ale docházelo již i před podáním prvního trestního oznámení. O tyto klienty žalobce přišel, ale nechtělo se s ním setkávat ani spousta jiných lidí, kteří nebyli na [REDAKCE] přímo navázáni, ale o stíhání žalobce se nějak dozvěděli. Příjmy klesly asi na polovinu a nějaké měl jen díky následným provizím z dřívějších obchodů. Finančně mu pomohl bratr, kterému i vypomáhal v jeho práci, takže si tímto i něco přivydělal. Žalobce zachránilo, že neměl zablokovaný firemní účet vedený na „s.r.o.“, kam mu chodily provize. Kdyby tento účet neměl, tak byl pět let bez prostředků. Musel si pak vytvářet nové portfolio klientů, z těch původních se mu již nikdo neozval. Příjmy má žalobce nižší dodnes. Když měl obstavené účty, musel 5 let chodit splácet hypotéku v hotovosti do pokladny Komerční banky a paní tam na něj před lidmi volala, že má vedeny účty v exekuci. To se též žalobce silně dotklo. V době zajištění účtů končila žalobci fixace

na hypotéku, ale nemohl si vzít hypotéku v jiné bance, protože byl veden jako v exekuci. Žalobce musel zůstat s hypotékou u Komerční banky a nemohli mu dát ani slevu se sazby, kdy mohl mít jinak hypotéku o tři desetiny procenta levnější. Ten samý člověk, co napadl manželku v obchodě, napadl slovně i žalobce, před lidmi v trafice mu říkal, že jde sedět. I když byl osvobozen a i soud uznal, že ani v jedné z těch kauz nic neudělal, tak tu špínu, kterou na něm trestní stíhání zanechala, už nikdo nesejme. Lidi z [redacted] tomu stejně nevěří a žalobce se s nimi už vůbec nesetkává. I když má na [redacted] byty, nechodí ani na schůze SVJ. Žalobce přišel o spoustu kamarádů, kteří se s ním dodnes nebaví. Někteří mu zůstali jako jsou slyšení svědci P.R. [redacted] R.Š. [redacted], ale i ti tehdy museli mít pochybnosti, když to bylo v televizi a bylo o žalobci vykládáno, že půjde sedět na deset let, že někoho okradl. Psychicky na tom žalobce nebyl v době trestního stíhání moc dobře, pořád nad tím přemýšlel, jestli půjde sedět, nikde se ale neléčil, bral jen nějaký [redacted] na uklidnění, co mu sehnala kamarádka. V určité formě to přetrvává dodnes, bojí se ty lidi v [redacted] potkat, aby na něho někdo nezaútočil. Vidí, jak si o něm lidi šuškájí, když ho vidí. Uvažoval i odstěhování z [redacted] ale zejména kvůli manželce a jejímu rodinnému zázemí tak neučinili.

31. Žádostí ze dne 30. 1. 2019, došlou žalovanému dne 1. 2. 2019, uplatnil žalobce u žalovaného z důvodů následně uvedených v podané žalobě požadavky na náhradu škody v podobě vynaložených nákladů obhajoby ve výši 324 703,50 Kč a náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním u KS HK ve výši 5 000 000 Kč. Žalovaný žádost vyřídil stanoviskem ze dne 3. 10. 2019, kterým z důvodů následně uvedených ve vyjádření k žalobě přiznal žalobci náhradu nákladů obhajoby ve výši 324 703,50 Kč, konstatoval vydání nezákonného rozhodnutí, za což se žalobci omluvil, a přiznal náhradu nemajetkové újmy v částce 95 000 Kč. Částka 419 703,50 Kč byla žalobci poukázána dne 7. 10. 2019 a připsána na účet dne 8. 10. 2019 (*zjištěno ze žádosti opatřené podacím razítkem žalovaného, stanoviska, schvalovací doložky, shodných tvrzení účastníků o datu úhrady*).
32. Žádostí ze dne 2. 9. 2019, došlou žalovanému dne 5. 9. 2019, uplatnil žalobce u žalovaného z důvodů následně uvedených v podané žalobě požadavky na náhradu škody v podobě vynaložených nákladů obhajoby ve výši 67 155 Kč a náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním u OS Pardubice ve výši 1 000 000 Kč. Žalovaný žádost vyřídil stanoviskem ze dne 11. 12. 2019, kterým přiznal žalobci náhradu nákladů obhajoby ve výši 58 990 Kč a z důvodů následně uvedených ve vyjádření k žalobě konstatoval vydání nezákonného rozhodnutí, za což se žalobci omluvil, a přiznal náhradu nemajetkové újmy v částce 30 000 Kč. Částka 88 990 Kč byla žalobci poukázána dne 12. 12. 2019 a připsána na účet dne 8. 10. 2019 (*zjištěno ze žádosti, přípisu potvrzujícího přijetí žádosti, stanoviska, schvalovací doložky*).
33. Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících ustanovení právních předpisů:
34. Dle § 96 odst. 1 o. s. ř. žalobce může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Dle § 96 odst. 2 o. s. ř., je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Je-li návrh na zahájení řízení vzat zpět až poté, co již soud o věci rozhodl, avšak rozhodnutí není dosud v právní moci, soud rozhodne v rozsahu zpětvzetí návrhu též o zrušení rozhodnutí.
35. Dle § 96 odst. 3 o. s. ř., jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné. Nebylo-li dosud o věci rozhodnuto, pokračuje soud po právní moci usnesení v řízení. Ustanovení odstavce 3 neplatí, dojde-li ke zpětvzetí návrhu dříve, než začalo jednání (§ 96 odst. 4 o. s. ř.).
36. V předmětné věci vzal žalobce svou žalobu částečně zpět před zahájením projednávání věci samé, resp. v rámci tohoto zahájení, proto soud rozhodl v souladu s § 96 odst. 2 o. s. ř. a řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby zastavil.

37. Dle § 5 zákona 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, nebo nesprávným úředním postupem.
38. Dle §§ 14, 15 OdpŠk se nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
39. Žalobce splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na náhradu újmy způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu.
40. Dle § 7 OdpŠk mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.
41. Dle § 8 odst. 1 OdpŠk lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
42. Dle ustálené judikatury stát odpovídá i za škodu (újmu) způsobenou zahájením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozhodnutím trestního soudu, a to na základě extenzivního výkladu § 8 odst. 1 OdpŠk, tedy že se jedná o škodu (újmu) způsobenou nezákonným rozhodnutím.
43. V řízení bylo prokázáno, že obě trestní stíhání žalobce neskončila pravomocným odsuzujícím rozsudkem, a jsou zde tedy dány odpovědnostní tituly v podobě nezákonného rozhodnutí, za které jsou s ohledem na výsledek trestních stíhání považována usnesení o zahájení trestního stíhání. To ostatně nebylo mezi účastníky ani sporné.
44. Dle § 31a odst. 1, 2 OdpŠk se bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučnění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučnění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučnění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
45. Dle ustálené judikatury (viz např. rozsudek NSČR sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 či náleží Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3193/10) i „při důsledném respektování presumpce nevinu představuje každé trestní řízení významný zásah do soukromého a osobního života trestně stíhaného a negativně se dotýká jeho cti a dobré pověsti. Takový zásah je o to intenzivnější, prokáže-li se následně, že se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem“. Vznik nemajetkové újmy při nezákonném trestním stíhání se tedy v určitém základním (obecném) rozsahu presumuje. Na poškozeném pak je, aby v řízení tvrdil a prokázal konkrétní formu a intenzitu takové újmy.
46. Pokud jde o kritéria, která je při posuzování nemajetkové újmy a stanovení formy či výše zadostiučnění nutno zejména zvažovat (definovaná v již odkazovaném rozsudku NSČR sp. zn. 30 Cdo 2813/2011), tj. povaha trestní věci, délka trestního stíhání, a především dopady trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby, vyplynulo z provedeného dokazování:

řízení u KS HK

47. Žalobce byl stíhán pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, za který mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody ve výměře 2 až 8 let. Žalobce tedy byl ohrožen poměrně vysokou trestní sazbou a v případě uznání viny by mu mohl být uložen i trest odnětí svobody nepodmíněný, čehož se žalobce na základě zkušenosti ze souběžně vedeného řízení u OS Pardubice musel důvodně obávat. Žalobci bylo navíc kladeno za vinu způsobení škody ve výši škoda 14 222 523,38 Kč, kdy BD [REDACTED] se připojilo s požadavkem na náhradu dokonce ve výši 25 000 000 Kč, později redukováným na částku 18 629 874 Kč. Žalobce byl stíhán pro majetkový trestný čin, se kterým obvykle bývá spojeno nižší společenské odsouzení než např. u trestných činů proti životu a zdraví či lidské důstojnosti. To však v případě žalobce neplatilo. Jednalo se o věc, kde již byli lidé jednou podvedeni, byla to mimořádně citlivá záležitost a společenský odsudek zde byl naopak velmi vysoký. Dále je potřeba zdůraznit, že žalobce byl osobou zcela bezúhonnou, kdy nebyl postížen ani za přestupek, a obžaloby byl pak zproštěn dle § 226 písm. a) trestního řádu, tj. z důvodu, že se stíhaný skutek vůbec nestal. To jsou vše okolnosti, která intenzitu vzniklé nemajetkové újmy (dosti podstatným způsobem) zvyšují.
48. Pokud jde o délku trestního stíhání, toto bylo zahájeno usnesením ze dne 18. 6. 2015, doručeným žalobci dne 25. 6. 2015, a skončeno bylo právní mocí usnesení VS Praha o zamítnutí odvolání proti zprošťujícímu rozsudku dne 15. 8. 2018. Trestní stíhání tedy trvalo 3 roky a téměř 2 měsíce. Dle názoru soudu je nutno přihlídnout i k tomu, že následně bylo ještě rozhodováno o zrušení zajištění majetku žalobce (s právní mocí ke dni 28. 12. 2018), což dobu, po kterou žalobce čelil důsledkům trestního stíhání, prodloužilo o další 4 měsíce. Zohlednit však nelze dobu od podání trestního oznámení do zahájení trestního stíhání, neboť tato doba a zásahy zde případně vzniklé nejsou v příčinné souvislosti s až následně vydaným usnesením o zahájení trestního stíhání, od kterého se odvíjí odpovědnost žalovaného za vznik nemajetkové újmy a povinnost k případné náhradě. Stejně by tomu bylo, kdyby po prověření věci nebylo trestní stíhání vůbec zahájováno a kdy by zde absentovalo rozhodnutí později označené za nezákonné jako odpovědností titul. S ohledem na shora učiněná skutková zjištění o průběhu trestního řízení má soud za to, že uvedenou dobu je možné považovat za přiměřenou skutkové a procesní složitosti a rozsáhlosti věci. Při hodnocení újmy vzniklé z nezákonného trestního stíhání je však více než přiměřenost délky rozhodná délka trestního stíhání jako taková. Dobu tří let a dvou, resp. šesti měsíců, po které předmětné trestní stíhání (resp. jeho účinky) trvalo a po kterou mohlo na žalobce negativně působit, je nutno označit za objektivně dlouhou, a délku trestního stíhání je tak nutno považovat za kritérium, které intenzitu nemajetkové újmy zvyšuje.
49. Z provedených důkazů nevzal soud za prokázané, že by trestní stíhání bylo vůči žalobci zahájeno a dále vedeno nějak svévolně či dokonce šikanózně. Řízení nevykazovala procesní vady. K tíži státu je však nutno přičíst, že zahájení trestního stíhání a následná obžaloba byly založeny na koncepčně zcela vadně zpracovaném znaleckém posudku, navíc znalcem bez příslušného oprávnění.
50. Pokud jde o dopady trestního stíhání do osobnostní sféry žalobce, provedenými důkazy, tj. výslechy svědků a žalobce, byly prokázány výrazné dopady do osobní roviny žalobce. Žalobce jednak trpěl nervozitou, měl obavy o budoucnost svou i své rodiny, což pak vyústilo i v drobné psychické problémy, pro které se žalobce svépomocně léčil. Tento následek však částečně souvisel i se souběžně vedeným řízením u OS Pardubice. Zejména je však nutno zdůraznit, že žalobce získal hluboký pocit křivdy plynoucí z toho, že za významnou pomoc při záchraně bytového komplexu byl nakonec trestně stíhán. Prokázány byly i dopady do rodinného života. Manželka žalobce sice podporovala, ale současně mu vyčítala, že se do předmětného projektu vůbec pouštěl, v důsledku čehož se rodina dostala do této situace, že se s ní nechtějí bavit její kamarádky, což vztahy mezi manželi narušovalo. Žalobce jistě negativně nesl, že sama jeho manželka čelila útokům jednoho z družstevníků. Trestní stíhání se dotklo i rodičů žalobce, kteří

čelili narážkám, pomluvám, kvůli čemuž raději odešli do předčasného důchodu a nakonec i změnili bydliště. Zejména otec žalobci vyčítal, že kvůli němu je rodina v takové situaci, a dodnes mu to neodpustil. Na druhou stranu je nutno zmínit, že rodiče půjčili žalobci peníze na splácení hypotéky, na úhradu služeb advokáta. Bratr žalobce též podpořil, pomohl mu sehnat přivýdělek, půjčil mu peníze. Bylo prokázáno, že informace o trestním stíhání se rozšířila do širokého okolí, a to zejména mezi družstevníky či lidi na ně nějakým způsobem navázané, ale též mezi lidmi, kteří neměli s [redacted] nic společného. Je nutno dodat, že tomu významně napomohla medializace, kterou však dle názoru soudu nelze přičítat státu, když ze strany orgánů činných v trestním řízení nedošlo k porušení presumpce nevin. Z provedeného dokazování vyplynulo, že policejní orgán vydal neutrální tiskovou zprávu, ze které pak bylo evidentně citováno v novinových článcích. Za porušení presumpce nevin pak nelze dle názoru státu považovat ani vyjádření policejní mluvčí v televizní reportáži, které vyznělo negativně až v celkovém kontextu reportáže. Kontext, v jakém média o trestním stíhání žalobce informovala, nelze orgánům činným v trestním řízení přičítat. V tomto rozsahu tedy došlo k přetržení příčinné souvislosti (viz rozsudek NSČR sp. zn. 30 Cdo 4280/2011) a medializaci nelze klást k tíži státu. Rozšíření informace o trestním stíhání pak vyvolalo pomluvy, vyhýbání se kontaktům se žalobcem a členy jeho rodiny, ukazování si na ně prstem. Z provedených výsledků vyplynulo, že to do určité míry přetrvává dodnes, nicméně to již nelze zcela přičítat státu. Státu nelze přičítat skutečnost, že lidé (zejména z okruhu družstevníků) i přes pravomocné zproštění obžaloby v nevinu žalobce nevěří a mají za to, že to žalobci jen prošlo. Z e-mailové komunikace založené v trestním spisu navíc plyne, že družstevníci měli žalobce „za zločince“ už před trestním stíháním a byli to právě oni, kdo na něj podal trestní oznámení. Soud nevzal za prokázané, že by napadení tyčí, zapálení auta, pomalování domu souviselo s trestním stíháním, byť jsou o tom žalobce i jeho manželka přesvědčeni. Žádné konkrétní zjištění v tomto směru učiněno nebylo. Dále bylo prokázáno, že žalobce přišel kvůli trestnímu stíhání o řadu přátel, z nichž někteří byli právě z [redacted]. I zde je však nutno zdůraznit, že družstevníci měli žalobce „za zločince“ bez ohledu na trestní stíhání, jehož zahájení právě oni iniciovali. Ztrátu přátel tak nelze zcela přičítat státu. Pokud jde o pracovní život, bylo prokázáno, že žalobcovo podnikání je založeno na kontaktech s lidmi, na dobrých referencích, o které žalobce v důsledku trestního stíhání přišel. Žalobce v důsledku trestním stíháním pokažené pověsti přišel o stávající clientské portfolio. I zde je však nutno zdůraznit, že pokud se jednalo o lidi z [redacted] nelze to zcela přičítat státu, neboť jejich negativní pohled na žalobce jako podvodníka zde existoval již před trestním stíháním, nezávisle na jeho zahájení. Bylo prokázáno, že kvůli trestnímu stíhání a informacím, které se o něm šířily, chtěla se žalobcem ukončit spolupráci [redacted] což žalobce těžce nesl. Žalobce se však zastal kamarád a k ukončení spolupráce nedošlo. Navíc snahy o ukončení této spolupráce nelze přičítat jen trestnímu stíhání vedenému u KS HK, ale částečně byly i důsledkem stíhání vedeného u OS Pardubice. Konečně pak prokázáno i dotčení majetkové sféry žalobce. Žalobce měl po dobu trestního stíhání (a ještě 4 měsíce po jeho skončení) zablokovánou podstatnou část majetku. V kombinaci se snížením příjmů z podnikatelské činnosti se pak žalobce dostával do obtížné finanční situace, kdy si musel půjčovat na splácení hypotéky a úhradu dalších výdajů. Velmi potupně žalobce vnímal, že splátky hypotéky musel platit v hotovosti, když pro zablokování účtů byl veden, jako by byl v exekuci. Kvůli zablokování majetku přišel žalobce i o možnost vylepšit si podmínky hypotéky při skončení doby fixace.

řízení u OS Pardubice

51. Žalobce byl stíhán pro trestný čin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, za který mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody ve výměře 2 až 8 let. Žalobce tedy byl ohrožen poměrně vysokou trestní sazbou, a byť byl do té doby zcela bezúhonný, v případě uznání viny se evidentně musel obávat uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, k čemuž došlo v případě prvního vydaného rozsudku. I zde platí shora uvedené, že se žalobce měl dopustit stíhaného jednání vůči lidem již jednou podvedeným, a jednalo se tedy o mimořádně citlivou záležitost, se kterou byl (oproti jinak obvykle vnímané majetkové trestné činnosti) spojen velmi

silný společenský odsudek. Jako zásadní skutečnost je nutno zmínit, že žalobce byl v předmětné trestní věci nepravomocně odsouzen k citelnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody a současně mu bylo uloženo nahradit škodu ve výši téměř 1. mil. Kč, což i s ohledem na konečný výsledek řízení, kdy trestní stíhání bylo označeno za nepřipustné, muselo být pro žalobce obzvláště frustrující. Navíc toto (byť nepravomocné) odsouzení mohlo žalobci uškodit i v souběžně projednávané věci u KS HK, minimálně si to žalobce mohl myslet, zejména pak lidí z [REDAKCE] utvrdilo v důvodnosti jejich náhledu na žalobce jako zločince. To jsou vše okolnosti, které intenzitu vzniklé nemajetkové újmy (dosti podstatným způsobem) zvyšují.

52. Pokud jde o délku trestního stíhání, toto bylo zahájeno usnesením ze dne 19. 8. 2015, doručeným žalobci dne 28. 8. 2015, a skončeno bylo právní mocí usnesení KSZ Hradec Králové o zamítnutí stížnosti proti usnesení o zastavení trestního stíhání dne 29. 7. 2019. Trestní stíhání tedy trvalo 3 roky a 11 měsíců. S ohledem na shora učiněná skutková zjištění o průběhu trestního řízení má soud za to, že s ohledem na skutečnost, že orgány činné v trestním řízení nebyly po zrušení vydaného rozsudku a vrácení věci do přípravného řízení schopny po dobu dalších téměř tří let věc řádně vyšetřit a zejména posoudit (ne)existenci překážky pro další vedení trestního stíhání, kdy úkonů bylo v dané době prováděno minimum, nelze již celkovou dobu řízení považovat za přiměřenou. Jak již však bylo uvedeno výše, při hodnocení újmy vzniklé z nezákonného trestního stíhání je více než přiměřenost délky rozhodná délka trestního stíhání jako taková. Dobu tří let a jedenácti měsíců je nutno označit za objektivně dlouhou, a délku trestního stíhání je tak i zde nutno považovat za kritérium, které intenzitu nemajetkové újmy zvyšuje.
53. Ani v této věci nevzal soud z provedených důkazů za prokázané, že by trestní stíhání bylo vůči žalobci zahájeno a dále vedeno nějak svévolně či dokonce šikanózně. K tíži státu je však nutno přičíst, že orgány činné v trestním řízení si od samého počátku neujasnily povahu stíhaného jednání, zda samo o sobě může vůbec představovat trestnou činnost, a zejména se z počátku vůbec a následně nedostatečně zabývaly otázkou, zda toto jednání nepatří do širšího rámce jednání, za které byl žalobce (jako za jinou trestnou činnost) stíhán v paralelním řízení.
54. Pokud jde o dopady trestního stíhání do osobnostní sféry žalobce, provedenými důkazy, tj. výslechy svědků a žalobce, byly i zde prokázány výrazné dopady zejména do osobní roviny žalobce. Žalobce trpěl nervozitou, obavami o budoucnost svou i své rodiny, což pak vyústilo i v drobné psychické problémy, pro které se žalobce svépomocně léčil. Zde byly tyto obavy zpočátku menší, když žalobce měl za to, že věc musí rychle skončit, a nevěřil, že by to mělo špatně dopadnout, proto o ní svým blízkým zpočátku neřekl. O to větší pak byl pro žalobce šok, když byl v prvním stupni odsouzen k 3,5 letům odnětí svobody nepodmíněně a byla mu uložena povinnost nahradit škodu. I tato trestní věc pak u žalobce vyvolala hluboký pocit křivdy plynoucí z toho, že za činnost ku prospěchu bytového družstva a družstevníků byl nakonec trestně stíhán. Dopady do rodinného života v souvislosti s touto trestní věcí byly prokázány jen v minimálním rozsahu. Manželka začala toto trestní žalobce opravdu vnímat až ve chvíli, kdy byl žalobce prvostupňově odsouzen, ale jejich vztahy to již dále nenarušilo, sama mezi těmi trestními věcmi nerozlišovala. Na druhou stranu však žalobce s manželkou zejména kvůli odsouzení v této trestní věci odložili pořízení druhého potomka. Rodiče manželky se to dozvěděli též až po odsouzení, žádný konkrétní dopad prokázán nebyl, rodiče žalobce se to pak dozvěděli až s velkým časovým odstupem, kdy již byla vyřešena věc u KS HK. Na rozdíl od druhé věci nebylo u tohoto trestního stíhání prokázáno, že by se informace o jeho vedení nějak zásadně rozšířila po okolí. Pokud to okolí již vědělo, tak většinou vůbec nerozlišovalo, že se jedná o jinou/další trestní věc a vše bralo jako jedno trestní stíhání kvůli [REDAKCE]. Více o tom věděli a dokázali to rozlišit zřejmě právě jen lidé z [REDAKCE] které však vedení dalšího trestního stíhání utvrdovalo v jejich náhledu na žalobce jako zloděje a podvodníka. I zde však platí shora uvedené, tj. že družstevníci měli žalobce „za zločince“ již mnohem dříve a bez ohledu na vedení trestního stíhání, kdy i vedení tohoto druhého trestního stíhání právě oni iniciovali. Předmětný následek tak nelze zcela přičítat státu. Stran trestního stíhání u OS Pardubice nebyla prokázána medializace. Ani u tohoto trestního

stíhání nevzal soud za prokázané, že by s ním nějak souviselo napadení tyčí, zapálení auta, pomalování domu. Pokud jde o pracovní život, bylo prokázano, že s trestním stíháním u OS Pardubice, a zejména pak nepravomocné odsouzení v této věci, částečně souvisely tlaky na ukončení spolupráce s [REDACTED]. Jinak ztráta klientské základny souvisela dle přesvědčení soudu s trestním stíháním u KS HK.

55. Na základě všech uvedených skutečností, které mají nemajetkovou újmu umocňovat či naopak snižovat, vzal soud za prokázané, že v důsledku obou trestních stíhání vznikla žalobci výrazná nemajetková újma, zásadnější pak v důsledku trestního stíhání vedeného u KS HK. Vznik nemajetkových újem nespороval ani žalovaný, když tyto (dle svého přesvědčení dostatečně) odškodnil. Soud pak nesouhlasí s názorem žalovaného, že by se v případě obou uvedených trestních stíhání mělo jednat o újmu jedinou a že by za dobu, kdy se tato stíhání časově překrývala, mělo být žalobci poskytnuto pouze jedno odškodnění. Je sice pravdou, že obě stíhání spolu věcně souvisela, avšak probíhala samostatně, u jiných orgánů činných v trestním řízení a zejména s jiným průběhem. Podstatné pak je, že zejména žalobce, jehož nemajetková újma je nyní odškodňována, vnímal obě stíhání odděleně a spojoval s nimi (částečně) rozdílné následky. Dle názoru soudu je tak namístě posuzovat každé z trestních stíhání a z nich plynoucí újmy samostatně a případné překryvy zohlednit právě v odlišení jednotlivých následků, které lze přičíst tomu kterému trestnímu stíhání (či oběma), jako součástí té které nemajetkové újmy.
56. Újmy vzniklé žalobci je pak dle názoru soudu nutno nahradit v penězích, když pouhé konstatování porušení práva, resp. vydání nezákonného rozhodnutí, a omluva nejsou dostatečné. Soud v daném směru akcentoval zejména povahu trestné činnosti, pro kterou byl žalobce stíhán, a z ní plynoucí hluboký pocit křivdy, v případě stíhání u KS HK pak šíři prokázaných následků v jednotlivých sférách života žalobce.
57. Případ žalobce pak soud porovnal s následujícími věcmi:

věc vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDACTED]

V této věci byla poškozená stíhána pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit jako předsedkyně SVJ, a byla ohrožena trestem odnětí svobody ve výměře až 2 roky nebo zákazem činnosti. Trestní stíhání bylo trochu kratší než v případě žalobce, trvalo 2 roky a 8 měsíců. Poškozená v porovnávané věci však byla pravomocně odsouzena, kdy jí byl uložen trest odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem výkonu na 2 roky a povinnost nahradit škodu ve výši 90 836 Kč. Zproštěna obžaloby pak byla až po zásahu NSČR. Poškozená trpěla psychickými problémy, pro které se léčila antidepresivy a které přerostly do fyzických obtíží. V důsledku trestního stíhání se ještě více zhoršily vztahy poškozené se sousedy v domě (přestali ji zdravit, měly ironické poznámky, úšklebky, rozhazovali ji boty, vypouštěli ventilkou u kola), tyto vztahy však byly špatné už před trestním stíháním. Soud považoval za adekvátní odškodnění ve výši 45 000 Kč, kdy žalovaný v rámci předběžného projednání však již poskytl nadstandardní částku 132 000 Kč.

věc vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDACTED]

V této věci byl poškozený stíhán pro trestný čin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a byl ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře 5 až 10 let. Trestní stíhání bylo oproti žalobci opět trochu kratší, trvalo 2 roky a 1 měsíc. Poškozený v důsledku trestního stíhání trpěl stresem, nervozitou, špatně spal, na vyšetření ale nikam nešel. Informace o trestním stíhání se roznesla po okolí i mezi obchodními partnery poškozeného, poškozený přišel o zakázky jako developer, ve stavebnictví. Došlo k narušení vztahu s nezletilou dcerou, kterou několik let neviděl. Poškozený přišel o některé přátele, přestali ho zvat, stýkat se s ním, zůstal sám. Soud shledal za adekvátní odškodnění ve výši 60 000 Kč.

věc vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDACTED]

V této věci byl poškozený stíhán pro trestný čin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a byl ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře 5 až 10 let. Trestní stíhání bylo oproti žalobci výrazně kratší, trvalo 1 rok a 7 měsíc. Poškozený v důsledku trestního stíhání trpěl stresem, nervozitou, špatně spal. Informace o trestním stíhání se prakticky nerozšířila, nevěděli o tom obchodní partneři, ani rodina poškozeného. Kvůli věnování se trestnímu stíhání poškozený částečně omezil své podnikání, neměl pak ani náladu hlásit se do výběrových řízení. Soud shledal za adekvátní odškodnění ve výši 75 000 Kč.

věc vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. [REDAKCE]

V této věci byl poškozený stíhán pro trestný čin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a byl ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře 2 až 8 let. Trestní stíhání bylo obdobně dlouhé jako u žalobce, trvalo 3 roky a 10 měsíců. Nebyly prokázány téměř žádné zásahy do života poškozeného, vyjma psychických problémů a psychiatrické léčby, které však s trestním stíháním souvisely jen částečně. Soud považoval za adekvátní odškodnění v rozmezí 50 až 80 tis. Kč, kdy žalovaný v rámci předběžného projednání však již poskytl nadstandardní částku 200 000 Kč.

58. Po zohlednění shora učiněných zjištění a porovnání případu žalobce s uvedenými případy, má soud za to, že v případě stíhání u KS HK došlo u žalobce k následkům typově odpovídajícím věci sp. zn. [REDAKCE]. Tyto následky jsou však dle názoru soudu u žalobce násobně těžší, což je dáno jednak jejich rozsahem, délkou trestního stíhání a zejména pak způsobeno povahou stíhaného jednání vyvolávající velmi silný společenský odsudek. Soud tak považoval za přiměřenou výši zadostiučinění částku 350 000 Kč. Jelikož žalobce na náhradu této nemajetkové újmy obdržel částku 95 000 Kč, soud žalobě jako důvodné vyhověl do částky 255 000 Kč a do zbylých 4 650 000 Kč ji jako nedůvodnou zamítl.
59. Pokud jde o řízení vedené u OS Pardubice, zde má soud za to, že u žalobce došlo k následkům typově odpovídajícím věci sp. zn. [REDAKCE]. Tyto následky jsou pak dle názoru soudu u žalobce opět těžší, což je dáno zejména povahou stíhaného jednání vyvolávající velmi silný společenský odsudek (oproti stíhání u KS HK však u mnohem užšího okruhu osob), dále pak délkou trestního stíhání a skutečností, že žalobce byl nepravomocně odsouzen k citelnému trestu odnětí svobody a náhradě škody. Soud tak považoval za přiměřenou výši zadostiučinění částku 100 000 Kč. Jelikož žalobce na náhradu této nemajetkové újmy obdržel již před zahájením řízení částku 30 000 Kč, soud žalobě jako důvodné vyhověl do částky 70 000 Kč a do zbylých 900 000 Kč ji jako nedůvodnou zamítl.
60. Pokud jde o požadované příslušenství, žalovaný se nezaplacením předmětné částky do dne splatnosti dostal do prodlení, a vznikla mu tak povinnost platit vedle jistiny též úroky z prodlení, a to ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Žalovaný se dostal do prodlení uplynutím 6 měsíců od uplatnění nároku, kdy dle § 15 odst. 1 OdpŠk přízná-li ústřední orgán náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. S ohledem na znění citovaného ustanovení stojí soudní judikatura na konstantním závěru, že stát se ocitá v prodlení s náhradou škody způsobené nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím teprve marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, jež začíná běžet ode dne uplatnění nároku poškozeným u příslušného úřadu. Teprve ode dne následujícího po uplynutí této lhůty jej stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení, kdy uplatněním je okamžik doručení žádosti žalobce o náhradu škody (újmy) žalovanému. Žádost žalobce týkající se řízení u KS HK byla doručena žalovanému dne 1. 2. 2019 a lhůta 6 měsíců skončila dne 1. 8. 2019, žádost týkající se řízení u OS Pardubice pak byla doručena žalovanému dne 5. 9. 2019 a lhůta 6 měsíců skončila dne 5. 3. 2020. Soud tak považoval požadavek žalobce na zaplacení úroku z prodlení za důvodný až ode dnů 2. 8. 2019 a 6. 3. 2020, od kterých žalobci právo na zaplacení úroku z prodlení jak z částek přiznaných tímto rozsudkem, tak částky žalovaným po zahájení

řízení dobrovolně uhrazené, přiznal a ve zbytku požadavku na zaplacení úroku z prodlení pak žalobu jako nedůvodnou zamítl.

61. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř., dle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl, v kombinaci s § 146 odst. 2 větou druhou o. s. ř., dle které byl-li pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný. Předmětem řízení byly tři nároky, a to náhrada škody – obhajného s tarifní hodnotou ve výši 324 703,50 Kč dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu a náhrada nemajetkové újmy z titulu nezákonného trestního stíhání s tarifní hodnotou ve výši 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu (KS HK) a náhrada nemajetkové újmy z titulu nezákonného trestního stíhání s tarifní hodnotou ve výši 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu (OS Pardubice). Žalovaný zaplatil po zahájení řízení žalobci na náhradě obhajného celou částku 324 703,50 Kč, z procesního hlediska tedy zavínil částečné zastavení řízení a tu část předmětu řízení, do které bylo řízení z uvedeného důvodu zastaveno je tak nutno přičíst k procesnímu úspěchu žalobce. Žalobce pak dosáhl satisfakce uložením povinnosti žalovanému nahradit mu obě nemajetkové újmy, lze tak na něho ve smyslu zásad úspěchu ve věci pohlížet obdobně, jako by byl s oběma nároky na náhradu nemajetkové újmy plně úspěšný, byť mu nebylo přiznáno jí požadované plnění v plné výši (viz např. usnesení NSČR sp. zn. 30 Cdo 2707/2013). Žalobce byl tedy ve věci plně úspěšný a má právo na plnou náhradu nákladů řízení. Žalobci, který byl v řízení právně zastoupen, tak soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 103 478 Kč, která je tvořena
- 3x zaplaceným soudním poplatkem dle položky č. 8a Sazebníku soudních poplatků v celkové výši 6 000 Kč (3x 2 000 Kč),
 - 6x odměnou právního zástupce za 6 úkonů právní služby provedených v původně samostatném řízení [redacted] (převzetí zastoupení, sepis žaloby, sepis vyjádření ze dne 2. 4. 2020, sepis vyjádření ze dne 18. 5. 2020, 2x účast na jednání soudu, které trvalo více než 2 hodiny, dne 28. 5. 2020) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 18 600 Kč (6x 3 100 Kč), když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu vzata částka 50 000 Kč,
 - 3x odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby provedené v původně samostatném řízení 11 C 90/2019 (převzetí zastoupení, sepis žaloby, sepis vyjádření ze dne 21. 1. 2020) dle § 7 bodu 6. advokátního tarifu v celkové výši 29 460 Kč (3x 9 820 Kč), když za tarifní hodnotu byl dle § 12 odst. 3 advokátního tarifu vzat součet tarifních hodnot dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 324 703,50 Kč a dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu ve výši 50 000 Kč,
 - 4x odměnou právního zástupce za 4 úkony právní služby provedené v původně samostatném řízení 11 C 90/2019 (2x účast na jednání soudu, které trvalo více než 2 hodiny, dne 1. 7. 2020, 2x účast na jednání soudu, které trvalo více než 2 hodiny, dne 8. 7. 2020) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 12 400 Kč (4x 3 100 Kč), když za tarifní hodnotu byla dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu vzata částka 50 000 Kč,
 - 3x odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby provedené ve společném řízení 11 C 90/2019 (účast na jednání soudu dne 7. 10. 2020, účast na jednání soudu dne 18. 11. 2020, účast na jednání soudu dne 27. 11. 2020) dle § 7 bodu 5. advokátního tarifu v celkové výši 15 300 Kč (3x 5 100 Kč), když za tarifní hodnotu byl dle § 12 odst. 3 advokátního tarifu vzat součet tarifních hodnot 2x dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu ve výši 50 000 Kč,
 - paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce za 16 úkonů právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu v celkové výši 4 800 Kč (16x 300 Kč),
 - DPH ve výši 21 % z odměny a náhrad právního zástupce ve výši 16 918 Kč.
62. Požadované náhrady odměn a náhrady hotových výdajů právního zástupce za uplatnění nároků na náhradu škody a újem u žalovaného soud žalobci nepřiznal, když taková náhrada je výslovně vyloučena ustanovením § 31 odst. 4 OdpŠk.

63. Stejně tak soud žalobci nepřiznal náhradu odměny a náhradu hotových výdajů právního zástupce za sepis odvolání proti usnesení 31. 10. 2019, č. j. 11 C 90/2019-13, kterým bylo řízení zastaveno pro nedoložení předběžného uplatnění, když toto odvolání sloužilo pouze k nápravě předchozího vadného postupu žalobce, a náklady na tento úkon nelze považovat za účelně vynaložené k obraně práva žalobce.
64. Výrok o náhradě nákladů státu je odůvodněn § 148 odst. 1 o. s. ř., dle kterého má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Stát v průběhu řízení zaplatil částku 420 Kč České televizi na náhradu nákladů vzniklých v souvislosti se zasláním vyžádaného záznamu televizní reportáže. S ohledem na výsledek řízení pak soud uložil povinnost k náhradě těchto nákladů žalovanému jako účastníku ve věci zcela neúspěšnému. Uvedeným způsobem pak soud rozhodl přesto, že žalovaným je stát, za který v řízení jedná organizační složka, která je financována ze stejné kapitoly státního rozpočtu jako činnost soudu, když se jednak již v judikatuře ustálil názor, že uvedená skutečnost nemá na povinnost k náhradě nákladů státu (soudu) vliv, jednak po novele zákona č. 219/2000 Sb. provedené zákonem č. 118/2020 Sb. vystupují jednotlivé organizační složky státu ve vztahu k majetku státu samostatně a vzájemně nezávisle.
65. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 částí věty za středníkem o. s. ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se organizační složka státu vystupující v řízení za žalovaného řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo provedení exekuce.

Praha 27. listopadu 2020

Mgr. Martin Trepka, v. r.
soudce